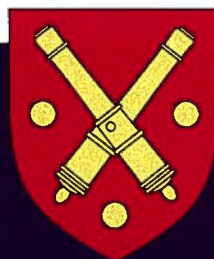

SØVAERN'S

Orientering

Nr. 1 · marts 2001

Nyt fra redaktøren

Der er et stykke vej mellem milepælene i Søværnets stadige anstrengelser for at gøre befolkningen opmærksom på det store arbejde værnet til dagligt har med at sikre "danskens plasken husvant til søs". Det være sig at redde ham, når det går galt, bryde is for ham og sikre at miljøet ikke forringes. Af og til at rydde miner og fjerne farlige genstande. Holde smuglere og sø- og fiskerøvere væk og så naturligvis fjender i større mængder. I de senere år udføres dele af alt dette også oversøisk ved enkelte fremmede og urolige kyster.

Nogle af milepælene er qua uheldige tildragelser dog af den negative art, som f.eks. en vis uheldig missilaffyring. Sådan noget hænder fordi vi alle i værnet er mennesker, der af Vorherre er udstyret med evnen til at gøre tingene rigtigt, men også til at fejle – altså ligesom i alle andre organisationer. Så meget mere er der grund til at fortælle om det positive og somme tider fantastiske arbejde, der præsteres ude i den spidse ende – der hvor der er kontakt med elementerne.

Et af de disse oplysende tiltag har nu efter næsten halvandet år båret frugt. Det er den særlige danske udgave af det internationale militære tidsskrift, NAVAL FORCES (NAFO), i familie med NATO NATIONS, der endelig har set dagens lys. Disse magasiner produceres af "Mönch Publishing Group" i Bonn. Den danske udgave er naturligvis også på engelsk eftersom magasinet sendes til alle de normale abonnenter på NAVAL FORCES hele kloden rundt. Søværnets Operative Kommando har reserveret 3.000 eksemplarer til udsendelse til danske modtagere og udlevering til besøgende her.

Det ikke ubetydelige arbejde det jo er for alle eskadrer, landinstitutioner og skoler i Søværnet at skrive artikler om sig selv, blev sat i gang af Søværnets Operative Kommandos presseelement allerede i september 1999 med termin til ultimo december 1999. Da Søværnsorientering også skyldte sine læsere en samlet artikelserie om Søværnet nu og i den nærmeste fremtid udnyttedes det store arbejde, der var i gang til "at beskrive hvordan det er at være på bunden af en bølgedal og hvad man gør for at komme op på den anden side". De mange anstrengelser har således resulteret i to artikelserier den ene på engelsk til hele verden i NAVAL FORCES, og i Søværnsorienterings årgang 2000, som derfor kan bruges som en slags firedobbelt brochure om Søværnet i dag. Da denne årgang – som alle jo ved – findes på <http://www.sok.dk> har vi allerede gennem de fine besøgstal konstateret, at dette formål også elektronisk er tilgodeset. Både NAVAL FORCES og Søværnsorientering kan rekvireres til udadrettet brug ved henvendelse til KTFM Brit Kristjansson / lesek@sok.dk eller 89433017.

På billedet overrækker den internationale redaktør, tidligere tysk militærattaché i Oslo, Jan Wiedemann bladet til Chefen for Søværnets Operative Kommando ved en reception i Søofficersforeningen den 6. februar 2001.

Sven Voxtorp
Redaktør

Indholdsfortegnelse

Korvet i Ørkenstorm	3
CH SOK overrækker medaljer 29. januar . . .	10
HDMS Niels Juel i SNFL 2000	13
Søværnets nye 2. Eskadre	16
Chefen for Søværnets Operative Kommando's tale	18
VIKING ubådsprojektet startet	20
Mobil Søminestation effektiv	21
KI-mærkeprøven	23
Kommunikationskonkurrence 2000	24
Headquarters Communication South Thessaloniki, Grækenland	26
Chefen for Søværnets Taktiske Stab's tale . . .	28
Kongeskibets sejlads i år 2000	30

SØVÆRNSORIENTERING

Udgiver: Søværnets Operative Kommando

Adresse: Søværnets Operative Kommando
Att. SVN ORT
Postboks 483 · 8100 Århus C

Redaktion:

Ansvarshavende overfor medieansvarsloven:
Orlogskaptajn Alex Jensen
Søværnets Operative Kommando

Redaktør: Sven Voxtorp,

Telefon: 89 43 30 99 (omstilling). Mobil: 23 71 35 72
Telefax: 89 43 31 41, E-mail: lesek@sok.dk

Kontaktmand for Søværnets Materielkommandos område: Kommandørkaptajn E. Månsson.

Telefon 32 66 32 66 (omstilling) 32 66 30 50 (direkte)

Distribution: Kontorfuldmægtig Brit Kristjansson.
Telefon: 89 43 30 99 (omstilling) 89 43 30 17 (direkte)

Forsidebillede: H.M. Dronningen inspicerer skansevagten før ceremonierne den 29. januar. H.M. ledsages af Chefen for SMK. Foto: SMK.

Bagsidebillede: For 200 år siden den 2. april fejrer vi dette slag. Forklaring følger i næste nummer. Udsnit af "FLASH-animation" af Sven Voxtorp.

Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere det indsendte materiale.

Indholdet i bladet kan frit citeres med angivelse af kilde. Billedmateriale dog kun efter aftale med red.

Tryk & layout: Kannike Tryk A/S, Århus

ISSN 0907-5038, oplag: 8.500 eksemplarer

SVNORT kan også ses på: www.sok.dk

Korvet i Ørkenstorm

Kommandør Thor B. Nielsen gør for tiden tjeneste i Northwood, UK, som chef for Øvelsesafdelingen ved NATO-hovedkvarteret for det østlige Atlanterhav og for flådestyrker i Nord-europa (CINCEASTLANT/COMNAVNORTH). Han var i 1990 som orlogskaptajn chef for korvetten PETER TORDENSKIOLD og overtog med sin besætning OLFERT FISCHER i Den Persiske Golf december 1990 - marts 1991 og igen juni - september 1991.

De første tegn på aktion

I PETER TORDENSKIOLD fulgte vi på TV, da OLFERT FISCHER 12. september 1990 satte kurs mod Persergolfen. Vi var da på havet for at lave målinger, der skulle anvendes til at optimere OLFERT's nye system til vildledning af missiler.

Begejstring over begivenheden var blandet med skuffelse over at det ikke var os.

Vi var sat op til det siden august, hvor Irak invaderede Kuwait, og en flådeblokade kom på tale. Tilfældigvis havde vi haft TV hold om bord og senere været belejret af medierne under adoptionsbesøg i Kolding, mens den politiske debat tog fart, så

Maskingevær - "rede"

Jebel Ali - februar 91

valget af TORDENSKIOLD syntes for os blot at være en formalitet. Vi havde analyseret opgaven, drøftet tanker og ideer og var begyndt at formulere en slagplan for klargøringen. Da så OLFERT FISCHER blev valgt, vidste vi dog alligevel godt, at det var det rigtige valg fordi søsterskibet på det tidspunkt var mere klar og bedst egnet til opgaven. Men et antiklimaks var det.

Analyser og ideer blev overleveret og vi indtog rollen som assistent. Det blev tidligt besluttet, at perioden de enkelte besætninger skulle være væk ville være tre måneder, og at omskiftning skulle foregå i området. Altså skulle vi afløse inden Jul; hvis operationen ikke var ophørt forinden - som mange troede på det tidspunkt.

Forberedelse

Med tre måneders forberedelse til en "måske" opgave, lagde vi et program, der skulle bringe besætningen på fuld

styrke og sikre at individuel funktionsuddannelse var i top. Vi fik talrige tilbud om at låne personel, som hver for sig ville være et plus for skibets standard; men valgte at holde på PETER TORDENSKIOLD's faste team og begrænse tilgang til opfyldning af 'huller'. Det var en periode med mange valg, og dette var nok det vigtigste. Det tjente os vel under den senere krig, hvor gensidig tillid var kernen i besætningens professionelle ro og koncentration om opgaven.

I oktober skulle vi, sammen med Norge hyldes salig Tordenskiolds jubilæum. Denne begivenhed strakte sig over tre uger, hvor vi trænede med den norske fregat BERGEN. Samvirket gav os lejlighed til at sammenlægge den forøgede besætning, og den fælles nationale søhelt, Tordenskiolds historie - den fælles flådes historie - var et godt afsæt for det dansk-norske samarbejde i Golfen. Fra november fokuserede vi på den

Oliefyldning under gang - rimeligt vejr

Muskat Oman 23. december 91

kommende opgave. Vi var i jævnlig kontakt med OLFERT FISCHER, og vi fulgte med i så meget som muligt af den kommunikation, der var til og fra skibet. Vi studerede tidligere hændelser i området. Især omkring den amerikanske destroyer, USS STARK, der uforberedt var blevet ramt af et Exocet missil og USS VINCENNES, der havde nedskudt et civilt passagerfly. Vi forudså tilsvarende uldne situationer med en hårfin balance mellem beredskab og sikkerhed, så vi justerede og eksercerede vores beredskabsgrader, så der i alle situationer var detaljeret kontrol med sikkerhed og reaktionstid for hvert enkelt våbensystem.

Samtidig gjorde vi en indsats for positiv betjening af pressen. Den indledende dækning af OLFERT FISCHER havde på grund af forskellige misforståelser fokuseret på ligegyldige og ofte negative emner. Med professionel assistance fra Forsvarets Oplysnings- og Velfærdstjeneste, FOV, blev der optaget

klip til en juletræshistorie: 'Fra Sjællands skov til Arabiens sand'. Det var måske ikke det mest

centrale tema for os, men vi valgte at følge mediernes ønsker om et afslappet indslag i forventning om en positiv tilgang til dækning af senere, mere alvorlige, hændelser. Og så sendte udsendelsen det ønskede signal til bekymrede pårørende - "Tag det roligt. Vi har det godt".

Orientering af pårørende var en væsentlig del af klargøringen. Pressens rapporter fra Mellemøsten i denne periode var meget dramatiske, og spændingen i området reelt stigende. Sikkerhedsrådet vedtog Resolution 678, der bemyndigede anvendelse af væbnet magt, såfremt besættelsen af Kuwait ikke var bragt til ophør inden 15. januar. Selvom denne resolution ikke indgik i OLFERT FISCHER's instruks, indebar den en væsentlig forskel for vores operationsmiljø dernede.

Udover skriftlig orientering gennemførte vi derfor i PETER TORDENSKIOLD arrangementer for pårørende i Århus og i København. Det var en stor succes og skabte, om ikke

tryghed - så dog tillid i baglandet, når pårørende kom om bord og selv kunne opleve besætningens tillid, ro og sammenhold.

Omskiftning

Omskiftningen foregik i to omgange, hvor første halvdel 4. december forlod Værløse i et Hercules transportfly. Med overnatning på Kreta og mellemlanding i Cairo, nåede vi 6. december 1990 frem til Dubai og afløste første halvdel af den oprindelige besætning, der så fulgte med flyet hjem. Efter et par dage ved kaj og en overleveringssejlads med den samlede besætning ankom andet hold den 11. december 1990, hvor det formelle kommandoskift så fandt sted.

Den første uge tilbragte vi ved kaj for at blive dus med skibet og med besætningen i ANDENES, der nu var veteranerne. Desværre skulle de udskiftes lige efter Nytår. Vi fik et virkeligt nært forhold til den besætning i den korte tid, vi var sammen, og gensynet var varmt og hjerteligt, da vi næste sommer tog imod dem på vores anden Golfrunde. Ind imellem fik vi udvekslet briefinger og besøg med ambassaden i Abu Dhabi, med lokale myndigheder og med koalitionsens øvrige skibe i området. I Jebel Ali var det englan-

Den minesprængte USS PRINCETON i Jebel Ali - februar 91

20 mm beredskab

Vedligeholdelse af SEA SPARROW missiler

dere og hollændere, medens amerikanerne holdt til i Bahrain og Abu Dhabi – resten i Dubai.

Den 17. december havde vi besøg af den norske forsvarsminister med følge af embedsmænd og presse. Vi demonstrerede hvordan skibet fungerede og fik en god drøftelse af forholdene og fremtidsudsigterne.

Gennem Strædet

Endelig den 18. december var vi klar til at stå til søs efter vore mediefolk havde lavet de sidste klip til juletræshistorien. Filmholdet sejlede med de første dage for at lave lydbilleder og en ønskekoncert, til Danmarks Radios juleflade. Sejlladsen var planlagt som en skolesejlad, hvor vi kunne indøve samarbejde med ANDENES og finpudse vores egen træning med de nye systemer. Det skulle foregå i et øvelsesområde i Oman Bugten uden for Hormuzstrædet.

Vi kom nu ikke så langt, for om natten, da vi var på vej gennem Strædet, observerede vagten råb om hjælp fra mørket og sammen med ANDENES

iværksatte vi en eftersøgning, som hurtigt fik tilslutning fra USS FIFE og dens helikopter. I den næste halve time fandt

og bjergede vi seks skibbrudne iranske fiskere. Deres båd var blevet sejlet ned i mørket af et 'stort skib'. Der havde være syv mand ombord. Eftersøgning blev fortsat op ad formiddagen, hvor vi opgav at finde den sidste. I mellemtiden havde vi kommunikeret med myndighederne i Dubai, som ikke ønskede at modtage iranske 'bådflugtninge'. Heldigvis fik en af de reddede forklaret os, at en iransk makker havde fisket lige i nærheden af dem. Det lykkedes ham at fa kontakt med denne på VHF; men ikke at forklare ham, at han skulle komme ud til os i internationalt farvand. Vi sendte derfor gummibåden ind for at aflevere de seks reddede.

Efter at have fyldt olie fra en italiensk tanker passerede vi så den følgende nat ud ad Hormuzstrædet, hvor vi fandt liget af den syvende fisker. Og endeligt den 20. december kom vi i gang med vores øvelsesprogram, assisteret af hangarskibene IWO JIMA og MIDWAY.

Juletid

Efter tre dages øvelser, skiltes vi fra ANDENES, som jo skulle forberede besætningsskift i Jebel Ali, mens vi havde valgt at holde jul i Muscat. Vi havde tre pragtfulde dage i Omans venlige hovedstad med åbent hus for den danske koloni og julegudstjeneste på agterdækket. Sidegangen var dækket af julekort fra enkeltpersoner, skoler, og foreninger i hele Danmark.

Gangene flød med gavesække, som vi havde byttet for et jule-

træ hos et amerikansk landgangsskib, der også lå i havnen. De var sendt i overvældende mængder fra velgørende foreninger og lignende i USA.

Julestemningen var dog ledsaget af operativ alvor. Et irakisk skib, Ibn Khaldoon, med et opbud af europæiske fredsaktivister og ditto presse, var rapporteret på vej syd om Arabien mod Golfen. Det var åbenlyst tanken at skabe en mediebegivenhed i juledagene, når de blev stoppet af svært bevæbnede krigsskibe. Skibet havde været på vej fra Europa siden begyndelsen af december. Aftalen var at stoppe det, inden det nåede frem til Golfen. Med position uden for Golfen, var OLFERT FISCHER en naturlig deltager. Vi fremrykkede derfor aftenen til Juledags aften og optog 2. Juledag patrulje sammen med en fransk fregat ud for Arabiens østlige punkt, Ras al Hadd.

Nogen tid efter fik vi underretning om, at Ibn Khaldoon var blevet opbragt længere sydpå allerede om morgenen, og at man gerne ville have os derned for at deltage i bevogtning af skibet.

Olie tanket fra en fransk tanker og så sydover til Masirah Island, hvor vi fandt – ikke kun 'fredsskibet' – men hele den amerikanske amfibistyrke, som ubekendt for os holdt til i området.

Juledagene tilbragte vi så ud for Masirah sammen med amerikanske, australske og engelske enheder, mens der blev forhandlet med omliggende stater om at tage imod Ibn Khaldoon.

Ind imellem toppede vi olie fra amerikanske tankere og gennemførte håndvåbenskydninger, så besætningen var klar til en forøget bevogtning, når vi kom tilbage til Jebel Ali. Mens vi var i området foregik en yderligere boarding af en irakisk tanker i ballast, som fik lov til at sejle videre efter at være blevet inspiceret.

Vi blev frigivet fra opgaven 30. december og begav os på vej mod Hormuz og Jebel Ali, hvor vi ugen efter skulle modtage besøg af Forsvarsminister Knud Enggård.

Nytåret blev hilst velkommen i Hormuzstrædet med en kort dispensation fra skibets standard om nul alkohol i søen. Et glas pr. m/k og så klar til oliefyldning fra den hollandske tanker ZUIDERKRUIS kl. fire om morgenen.

Forberedelse til krig

Tilbage i Jebel Ali blev vi briefet af ANDENES, som havde deltaget i en orientering om de amerikanske krigsforberedelser. Flådestyrken i Golfen blev benævnt Battle Force ZULU (Kampgruppe ZULU), og indeholdt to hangarskibsgrupper.

De væsentligste problemer var manglende operationsrum og et utilstrækkeligt antal eskorteskibe til samtidig dækning af hangarskibe, kommando- og støtteskibe, amfibiestyrker samt søtransport til styrkerne i Saudi Arabien.

De allierede enheder var derfor anmodet om at supplere. OLFERT FISCHER var tiltænkt en dækningsrolle for Combat Logistics Force (Forsyningsstyrken). Vi studerede planen, men kunne ikke på dette tidspunkt kommentere relevansen; da vores instruks fortsat var, i tilfælde af krig, at trække os ud af Golfen.

ANDENES var i færd med besætningsskift, mens vi gjorde klar til at modtage Forsvarsministeren med følge, som efter en overnatning i Abu Dhabi ankom til Dubai 4. januar og dagen efter kom om bord for at sejle med OLFERT FISCHER til Bahrain.

Med svær sø lige i stævnen blev det en temmelig ublid tur for gæsterne. Der var gennem nogen tid rapporteret drivende miner i den nordlige Golf, langs Saudi Arabiens kyst og ned til omkring Bahrain. Vi valgte derfor at sejle med høj fart i de lyse timer, så vi efter mørkefald og i nærheden af Bahrain kunne anvende så lav en fart, at vi var sikker på at vores infrarøde udstyr tilstrækkelig tidligt kunne spotte en eventuel mine. Forsinket, men sikkert ankom vi sidst på aftenen til Manama – lykkeligt uvidende om den drivmine, der dagen efter blev fundet og bortsprængt ved anduvningsbøjen. Undervejs havde vi forevist skibet og orienteret om situation og planer.

Næste dag aflagde ministeren officielle besøg hos lokale myndigheder,

mens OLFERT FISCHER serverede hjemmebagt wienerbrød til de få danskere, der ikke var blevet evakueret fra Bahrain. Et gribende samvær. Klump i halsen og blanke øjne ved Dronningens Nytårstale, som ministeren havde medbragt på video.

Efter en kort patrulje Nord for Bahrain var vi to dage senere tilbage i Jebel Ali for at deltage i en flådekonference. Emnerne var forsvar mod terror, sabotage og overraskelsesangreb samt formering af kampgruppe ZULU. Det blev aftalt, at alle enheder ville forlade havn og være på havet inden 15. januar, når FNs ultimatum udløb. Sikkerhedsforholdene i Jebel Ali blev skærpet betydeligt i denne periode. Havnens lokale bevogtningsenheder havde hidtil kontrolleret adgangen til kajområdet og bemanded maskingeværreder på kajen. Disse lokale 'styrker' bestod for en stor del af 'gæstearbejdere' og blev nu flyttet længere ind i havneterænet (ørkenen), hvorefter vi selv tog kontrol med adgang og bevogtning i kajområdet sammen med englænderne, som beboede nabokajen.

Da ANDENES nye besætning var blevet etableret, gik vi på havet for at give dem søtræning og tilvænnning til området. Begivenhederne i den følgende periode beskrives bedst i dagbogsform:

Battle Force ZULU

12. januar

- Forlod Jebel Ali med ANDENES. Alle systemer OK. Beredskab GUL. Søtræning og patrulje. SYDNEYS helikopter assisterer ved mineafsøgning af operationsområdet. Heflig flyaktivitet, 250 spor på Link 11. Varslingsradar periodevis jammet, formentligt amerikansk fly. Periodevis jamming på UHF, muligvis iransk fly. Varsel om irakiske forberedelser til luftangreb. Embargo-koordinering i opløsning, da flere nationer skifter til Kampgruppe ZULU organisation.

13. januar

- Opgave embargokoordinering og skiftede til Kampgruppe ZULU under canadisk coordination (ATHABASKAN). Patrulje ved ankringsområde for forsyningskibe (Combat Logistics Force). ANDENES tildelt patruljeområde 'downthreat'. Intens venlig flyaktivitet. Civil flytrafik indstillet. Civil skibstrafik reduceret til indgående militærtransporter.

14. januar

- Patrulje ved ankringsområde. Oliefyldning fra ZUIDERKRUIS. LIBBECIO og ZEFFIRO deltager i patrulje. Strammet procedure for skibsansøgning for at undgå afsløring af militære transportere.

15. januar

- Patrulje ved Ankringsområde. Forhøjet beredskab hele dagen. JEAN DE VIENNE deltager i patrulje. Luftforsvars- og Tomahawkenheder på plads nord for Bahrain. MIDWAY-gruppen nordøst for Qatar. RANGER-gruppen for indgående i Hormuz. Argentinske, spanske og franske enheder patruljerer Hormuz. Øvrige dækker forsynings- og hangarskibe. Heflig indgående trafik med militære og chartrede forsyningskibe, heraf mange danske RO-RO og coastere. Enkelte dhow (dhow - fartøjstype, der anvendes til fiskeri og fragt). Heflig venlig flyaktivitet med ringe IFF disciplin. Har flere gange foretaget afvisning med ildledelsesradar. Modtaget national forholdsordre: Ved krig: Bliv i Golfen uden for kampzonen. Autoriseret til at varetage koordinering i ATHABASKANs fravær.

16. januar

- Patrulje ved Ankringsområde i forhøjet beredskab. Våbenstatus GUL. RANGER-gruppen på plads. Fortsat stigende flyaktivitet og ringe IFF disciplin. Iransk Orion- og andre fly afvist. Dhow afvist.

Desert Storm

17. januar

- Patrulje ved Ankringsområde i højeste beredskab. Fra midnat GMT, allierede luftangreb mod mål i Irak og Kuwait. Underrettet af chefen for Kampgruppe ZULU. Godt overblik på Link 11. Våbenberedskab RØD til situationen er afklaret. Prioritet: Overflade- og luftbillede, dækning af Ankringsområde. Afvist dhow med kurs mod Ankringsområde (12 forsyningsstransportskibe).

18. januar

- Patrulje ved Ankringsområde. OLFERT FISCHER koordinerer. Fortsatte allierede luftangreb. Efter middag forlægning mod Oman Bugten med JEAN DE VIENNE og ANDENES for rendezvous med TRIPOLI, KILAUEA og PROTECTEUR. Kommunikation med Omansk patruljebåd i Hormuz. Passerer Tripoli og Kilauea eskorteret af Almonde for indgående.

19. januar

- Rendezvous i Oman Bugten med Rosevelt-gruppen under oliefyldning fra PROTECTEUR og eskorteret af ZEFFIRO og AUDACE. Fransk MARNE og sovjetisk MARSHAL SHAPOSNIKOV til ankers ud for Fujirah. Ledsager PROTECTEUR gennem Hormuz til Ankringsområde. SHAPOSNIKOV ønsker "Best luck in the Gulf". Kanon- og maskingeværbereidskab etableret i Hormuz på grund af nærgående iranske hurtigbåde. Fylder olie fra PROTECTEUR på vej mod Ankringsområde. Allierede fly kontrollerer luftrummet over Kuwait. Irakisk fly- og overfladetrussel elimineret.

20. januar

- Patrulje ved Ankringsområde. Nu 7 hjælpeskibe dækket af fregatter fra Danmark, Frankrig, Norge, USA, UK, Italien, Canada og Argentina. Anrører indgående skib, som opgiver amerikansk militær transport og ukendt kaldesignal. Tager kontrol over ATHABASKANs helikopter for intercept og afvisning. Identificeret som italiensk handler. Begyndende tegn på koncentrationssvigt hos besætningen. ANDENES sendt til Jebel Ali.

21. januar

- Ledsagede ZUIDERKRUIS fra Ankringsområde til Jebel Ali og retur. Sikkerhedssituation i Jebel Ali stærkt forbedret med udvidet pigtrådsspærring og UK Marines' adgangskontrol til kajområdet. Besætning udmattet. Flere mindre havarier kræver udbedring.

22. januar

- Ankom Jebel Ali 0800. Forhøjet havneberedskab med kvartersvagt og fortsat bemanning af operationsrum. Reparation, vedligeholdelse og afkobling. Besøg af ambassadør for generel informationsudveksling. Rapport om mineudlægning fra dhow.

23. januar

- Jebel Ali. Forhøjet havneberedskab. Reparationer afsluttet. Alle reservedele fra havnelageret er taget ombord i ANDENES. Fortsat vedligeholdelse og afkobling.

24. januar

- Afgik Jebel Ali med ANDENES. Genoptog patrulje ved Ankringsområde. Afviste venligt flere dhower med kurs mod hjælpeskibene. Air Raid Warning RED i den øvre Golf flere gange i løbet af aftenen. Forsyningskibe dirigeret til sydøstlige del af Ankringsområde. Ved midnat rapporterer USS RANGER indkommende missilangreb. Beredskab RØD etableret indtil situationen er afklaret. Falsk alarm.

25. januar

- Udpasserede Hormuz med ANDENES for rendezvous med PASSUMPSIC. USS PASSUMPSIC lokaliseret 100 sømil fra rendezvous. Udfyldte tiden med luftforsvarsøvelser samt artilleriskydning med ANDENES. PASSUMPSIC uden kommunikation eller anden information ('Sail to the Arabian Gulf at best speed. You will be briefed on arrival'). Fik ham organiseret med frekvenser, krypto og operativ information. Ledsagede PASSUMPSIC mod Hormuz.

26. januar

- Olie fra PASSUMPSIC på vej mod Ankringsområde. Patrulje genoptaget sammen med ANDENES og DOU-DARD DE LAGRE. Adskillige minerapporter i Ankringsområde identificeret som dumpet affald.

27. januar

- Patrulje ved Ankringsområde. Irakiske fly landet i Iran bekymrer på grund af meget kort varslingsafstand til den iranske kyst. Genoptaget civil flytrafik komplicerer luftbilledet. Uidentificeret indkommende fly belyst med SAM-radar. Forblev i stor højde. Mirage fly enroute Abu Dhabi sender nød-IFF. Ingen nødsituation erkendt.

28. januar

- Udpasserer Hormuz med ANDENES for rendezvous med MOUNT HOOD. ANDENES medbringer chaff-ammunition til USS H.W. HILL i Omanbugten. Opsamler post under passage af Dubai. Forsinkes i en time i Hormuz for dækning af cypriotisk handler med maskinproblemer. Otte iranske speedbåde i Strædet. Maskingevær og kanonberedskab. Målfølger med Rakel.

29. januar

- Artilleri- og SeaGnat skydning med ANDENES i Oman Bugten. Ammunition overført med MOUNT HOODs helikopter. Ledsager MOUNT HOOD ind gennem Hormuz. Iranske speedbåde meget nærgående. Omansk patruljebåd DHOFAR i området betegner dem som 'normal smugglers'. Beredskab på 20 mm og MG. Interceptet i Strædet af iransk patruljebåd.

30. januar

- Patrulje ved Ankringsområde. Olie fra OLNA. Passerende handelsskibe orienteret om sejlads og minefare i Golfen. Taknemlig respons. Skibe og dhower med kurs mod forsyningskibe omdirigeret. Skibe generelt villige, når de oplyses om militær ankerplads og informeres om navigations- og risikoforhold. Dhower ret træge. Interceptet af to patruljebåde.

Under kodenavn DESERT TURNPIKE blev der etableret en form for Naval Control of Shipping. Alle militære skibe blev eskorteret inden for Oman Bugten, medens de civile sejlede ad faste ruter til deres destinationer i Saudi Arabien. Dette omfattede også skibe med militære laster, heriblandt mange danske. Kampgruppen førte lister over skibe med militær last for at kunne yde beskyttelse. I fire meldepunkter: ALFA i Oman Bugten, BRAVO vest for Hormuz Strædet, CHARLIE øst for Qatar og DELTA nord for Qatar, modtog alle skibe VHF information om navigations- og andre risici i farvandet.

31. januar-02. februar

- Jebel Ali. Reparation, vedligeholdelse og afkobling. Modtog post. Ambassadør om bord.

03. februar

- Forlægning mod Oman Bugten for rendezvous med australske WESTRALIA. Atter iranske hurtigbåde i Hormuz.

04. februar

- Oman Bugten. WESTRALIA forsinket. USS VREELAND i punkt ALFA. Amerikansk amfibiestyrke ved Fujirah. Udvekslede kaldesignal med UDALOY 534.

05. februar

- Indpassage Hormuz med ANDENES, WESTRALIA og amfibiestyrke i 41 sømil lang kølvandsformation. Passerer NUMANCIA på vej hjem. Ønsker ham God Rejse. Han ønsker God Krig. To lavtgående jagerfly afvist med ildledelses radar. Golfbriefing til DAGMAR MÆRSK.

06. februar

- Olie fra WESTRALIA på vej mod Ankringsområde. Afleverer WESTRALIA til ZEFFIRO for eskorte videre. Dækker derefter olienopfyldning under gang af PROTECTEUR fra civilt tankskib.

07. februar

- Patrulje ved Ankringsområde. OLFERT FISCHER koordinerer under ATHABASKANS fravær. Intercept af indkommende jagerfly, identificeret som amerikansk tankerfly med defekt IFF. Leverer gasbeskyttelsesudstyr og instruktion til Mercandia skib. Der er lige nu fem danske handelsskibe med krigsmateriel i Al Jubail området.

08. februar

- Patrulje ved Ankringsområde. Venlig flyaktivitet atter tiltaget. Mange intercepts. Genoptaget helikoptertrafik fra olierigs komplicerer billedet.

09. februar

- Patrulje ved Ankringsområde. Høj luftaktivitet. Beredskab GUL etableret på grund af fjendtligt Link 11-spor indkommende fra Iran. Identificeret som civil en route Dubai. ANDENES til Jebel Ali.

10. februar

- Patrulje ved Ankringsområde. Oliefyldning fra OLNA afbrydes på grund af høj sø.

11.-12. februar

- Jebel Ali. Vedligeholdelse og mindre reparationer.

13. februar

- Afgik Jebel Ali til Dubai red for afhøring af dansk coaster, som hævder sørøveroverfald under forlægning øst for Qatar. Handelsskibe opskræmt i Hormuz af nærgående speedbåde med bazooka eller lignende (videokameraer?). Efterladt ANDENES ved Punkt BRAVO vest for Hormuz. Genoptog patrulje ved Ankringsområde. Kampgruppen nytter.

14. februar

- Patrulje ved Ankringsområde. Kampgruppe ZULU operationsområder flyttet nærmere Kuwait, og logistikken flytter med. Alle hjælpeskibe, bortset fra SAN MARCO, er flyttet mod nordvest til ny ankerplads, uden for OLFERT FISCHERs operationsbegrænsning. Får fortsat Kampgruppe ZULU direktiver, men savner dynamisk informationsudveksling.

OLFERT FISCHERs operationsbegrænsning hindrede operationer vest for Ankringsområdet. En afgrænsning, som besætningen fandt symbolsk ubekvem, men som indtil nu havde haft ringe operativ betydning.

15. februar

- Disput mellem US og WEU-enheder om kommandoforhold ved Ankringsområde. Forlod området efter afløsning ved USS HALYBURTON og optog patrulje med ANDENES ved Punkt BRAVO.

16.-19. februar

- Patrulje Punkt BRAVO. Situationsbriefing til indpassende skibe. Handelsskibe fortsat opskræmt af nærgående hurtigbåde i Hormuz. Olie fra PROTECTEUR. Udvekslet kal-designal med iransk fregat ALVAND. Iransk fly afvist.

20.-23. februar

- Jebel Ali. Vedligeholdelse og eftersyn. Udvekslede besøg og operative erfaringer med USS BUNKER HILL. Besætningsmedlem på hospital med brækket finger.

24. februar

- Udpasserede Hormuz for rendezvous med PROTECTEUR. Hurtigbåde meget nærgående. Forhøjet kanonberedskab.

25. februar

- Indpasserede Hormuz med PROTECTEUR og ANDENES. Skygget af Phantom fly i iransk lufttrum. OLFERT FISCHER og PROTECTEUR interceptet i Hormuz af to hurtigbåde med uniformeret personel. De drejede af på 500 meter.

26.-27. februar

- Patrulje Punkt BRAVO. ATHABASKAN observerer Scud missil nord for Bahrain. Forhøjet SAM beredskab. Våbenstilstand .

28. februar

- Våbenstilstand. Fortsat patrulje. Fire uidentificerede fly afvist.

01. marts

- Udpasserede Hormuz for rendezvous med USS FLINT. Sædvanlig procedure i Strædet. Gasbeskyttelsesudstyr retur fra dansk RO-RO. Mødte FLINT og USS CAPE COD, som jamrede over at være kommet for sent til krigen. Ledsagede dem gennem Hormuz. Olie fra FLINT.

01. marts

- Ankom Jebel Ali. Maskineftersyn.

Afsluttende betragtninger

I 50 døgn, fra den 12. januar til den 2. marts tilbragte OLFERT FISCHER de 39 døgn til søs i et højt operationstempo. Det viste sig, at en turnus med 7-8 dages patrulje adskilt af 2 dage i havn passede til korvettens formåen. Den første periode på 10 dage var naturligvis den mest intense. Den var nær ved at blive for lang.

Selvom vi var mindst, forekom det upassende, som de første, at forlade skuepladsen for at hvile ud. Desuden var der stor betænkelighed ved sikkerhedsforholdene i havn, når der

ikke var andre enheder at dele bevogtningen med.

Efter 8 døgn var det imidlertid åbenbart, at koncentration og reaktions-evne var i kritisk aftagen. En medvirkende årsag hertil var, at der er meget begrænsede muligheder for at opleve dagslys i en korvet, når alle våben er bemanded og fjernbetjent.

Opgavespektret passede fortrinligt for en korvet. Patruljeområder ved Ankringsområdet blev fordelt efter antal enheder til rådighed, og opgaverne gennem Hormuz var afgræn-

sede i tid og gav lejlighed til at sænke beredskabet under ophold i Oman Bugten.

Afslutning

Fra 4. marts gennemførte vi endnu en patrulje i Strædet, inden vi 9. marts ankom til Jebel Ali for at tilbagelevere OLFERT FISCHER til egen besætning. Der skulle gå endnu seks måneder inden korvetten vendte hjem til Danmark - og da igen bemanded med "Tordenskiolds soldater".

Af kommandør Thor B. Nielsen

CH SOK overrækker medaljer 29. januar

"Deres Majestæt, Ærede medaljemodtagere og pårørende, mine damer og herrer. Jeg hørte for nylig i radioen, at "Zapperkulturen" har gjort sit indtog – også på det danske arbejdsmarked.

Udsagnet blev begrundet med, at 800.000 mennesker – om året – skifter job.

Når det sammenholdes med, at den samlede arbejdsstyrke i Danmark er ca. 2,6 millioner mennesker, giver det en gennemsnitstid i samme job på kun lidt over 3 år, og det er jo noget ganske andet, end det vi er vant til i Søværnet, og det giver derfor også stof til eftertanke.

Ser vi på det antal, der her i dag tildeles "Holmens Hæderstegn" eller retteligt "Hæderstegn for god Tjeneste ved Søe-Etaten", kommer man frem til, at ca. en tredjedel af de ansatte i Søværnet når at fejre 25 års jubilæum.

Nogle vælger heldigvis at blive endnu længere, og det er en del af dagens øvrige medaljemodtagere et glædeligt bevis på.

Det kunne jo tyde på, at det at være ansat i Søværnet "ik' er så ringe endda", og det er det nok heller ikke, men: Der er i dag ikke unge mennesker nok til, at arbejdsgiverne kan vælge og vrage og få præcis dem, de har brug for – det er de unge, der kan vælge og vrage mellem forskellige uddannelser og job – og det gør de.

De unge mennesker har tilsyneladende ikke samme behov for tryghed i ansættelsen, som vi der er lidt ældre – de føler sig heller ikke forpligtiget til at blive i samme job eller virksomhed i store dele af – eller hele deres arbejdsliv, men skifter gerne og ofte og helt uden "dårlig samvittighed", for herigennem at søge nye udfordringer. Vi skal derfor blive bedre til at skabe

interesse for tjenesten i Søværnet.

Det vi skal arbejde videre med i forbindelse med rekruttering og fastholdelse er at udbrede kendskabet til, at Søværnet kan tilbyde et bredt spekter af gode uddannelser og mulighed for et spændende og varieret karriereløb - på alle niveauer - i og uden for Danmark - til søs og i land - og både som civil og militær.

Jeg frygter imidlertid, at det ikke er nok, og derfor må vi begynde at over-

Hendes Majestæt takkes. I baggrunden ser Dronningens Jagtkaptajn til

Hendes Majestæt Dronningen modtages af Chefen for Søværnets Materielkommando uden for Søværnets Officerskole

veje andre og helt nye muligheder, hvis Søværnet også i fremtiden skal kunne bemandedes med dygtige, velkvalificerede og loyale medarbejdere som Jer, der er til stede her i dag.

I dag er det imidlertid ikke så meget fremtiden som fortiden og nutiden vi fokuserer på. Den 29. januar er en af Søværnets mærkedage, og dermed en af de dage, hvorpå vi uddeler medaljer og hæderstegn og benåder med dekorationer, såfremt sådanne er blevet tildelt af Hendes Majestæt Dronningen. Den 29. januar er imidlertid samtidig indstiftelsesdagen for

Medaljetagere og gæster bænket i Aulaen

Påhæftning af medaljen. Chefen for Søværnets Operative Kommando foretager operationen medens Chefen for Søværnets Materielkommando ser til.

"Holmens Hæderstegn", og derfor vil jeg gerne benytte lejligheden til at læse lidt op af fra hæftet om hæderstegnets historie, herunder bl.a. om baggrunden for hæderstegnets tilblivelse.

På grund af stridighederne mellem England og Frankrig i slutningen af 1700 tallet havde det været nødvendigt, at udsende et større antal skibe til at beskytte den dansk-norske handelsflåde mod engelske og franske kaperskibe og sørøvere i Middelhavet og langs den europæiske Atlanterhavskyst.

Denne aktivitetsforøgelse medførte, at der var behov for mange flere skib-

Hendes Majestæt signerer gæstebogen

størrere til vedligeholdelse af Flåden end Holmen dengang rådede over, og der var behov for at holde på dem, man havde.

Som et af midlerne til at løse datidens personelproblem indstiftede Kong Christian VII i dag for 200 år siden derfor "Holmens Hæderstegn".

Det første kongelige åbne brev om indstiftelsen af Holmens Hæderstegn, eller som navnet den gang var mellem Nyboderfolkene "Holmens Hæders Medalje", findes i Det Kongelige Bibliotek og er trykt som et særligt hæfte i lighed med de næstfølgende åbne breve om sagen, men desuden findes det væsentligste i "Collegie Tidende 1801 nr. 11, overskriften er: - "Aabent brev angaaende et Hæderstegn for udmærkede Arbejdere ved de Kongelige Verfter".

Brevet indledes med: "Da Vi, med Hensyn til Vor Orlogsflaades Tarv, allernaadigst have besluttet ved et Hæderstegn at belønne og opmuntre de Arbejdere ved Vore Verfter, som fortrinligst

virke til Vor Flaades Vedligeholdelse; saa er det Vi ved dette Vort aabne Brev ikke allene stifte et saadant Hæderstegn, men og tillige fastsætte de ufravigelige Regler, efter hvilke denne af Os allernaadigst tiltænkte Udmærkelse skal kunne finde Sted, saaledes som følger:

§ 1

Hæderstegnet skal i Sølv fremstille: paa den ene Side Vort Kongelige Chiffer med Omskrift: 29. Januarii 1801 (til Erindring om dets Stiftelsesdag); Samt: For god Tieneste og - paa den anden Side: en Egekrands med Indskrift: 25 Aar.

I §4 lyder det:

Ei heller maae Nogen erholde dette Vort Hæderstegn, som i sin 25 aarige Tienstes Tid efter Dom have udstaaet korporlig Straf, eller er bekendt for at være hengiven til saadanne Laster, der skade Vor Tieneste, eller ødelægge ham selv, og forstyrre huuslig Lyksalighed, saasom: Opsætsighed, betydelige Absenters Sættelse, Drukkenskab, slet Forhold mod Kone og Børn m.m.

I §8 fortsættes der:

Ogsaa skulle samtlige Mestere og Mestersvende, Qvarteermænd og Formænd, være berettigede til dette Vort Hæderstegn, dog at Mesterne og Mestersvendene, i Betragtning af deres større Lønning, ikke tilkomme den i 2. §. bestemte, aarlige Gave af 10 Kroner.

De Mestere, som erholde Hæders-
tegnet, benaade vi med Søofficers
Rang og med en udmærket Munde-
ring, bestaaende i en mørkeblaae
Klædes Kiøle med lyseblaat Under-
foer, samt karmosinrøde Opsluger og
Krave med en Guldtresse, hvid Vest
og blaae Buxer, alt med de i Søetaten
brugelige Ankerknapper.

Brevet slutter af med:

Givet udi Vor Kongelige
Residence-Stad Kiøbenhavn
den 29. Januarrii 1801
Christian R

Dette kongelige åbne brev var rettes-
noren for Hæderstegnskommissio-
nen, når den skulle afgøre hvem der
var berettiget til at komme i betragt-
ning ved tildeling af medaljen.

Den officielle årsag til medaljens
fremkomst kender vi altså gennem
det delvist citerede åbne brev.

Holmens folk har sikkert studset ved
en sådan begunstiggelse, da de var
mere vant til endog ret hårdhændet
behandling, men man har sikkert
modtaget den kongelige nådesbevis-
ning med samme stoiske ro, som
man modtog en portion tamp med.

Den egentlige grund til medaljens
fremkomst lå som tidligere nævnt
skjult i udenrigspolitikken og de der-
med forbundne problemer med at
skaffe nok personel til Holmen,
Orlogsværftet og Flåden generelt.

Hæderstegnet blev første gang
uddelt den 15. juni 1801. Uddelingen
blev foretaget samtidig med søsæt-
ningen af fregatten ROTA og endvi-
dere lagdes kølen til et 90 kanons lini-
eskib, der skulle bære den kongelige
medaljestifters navn CHRISTIAN
DEN SYVENDE. Ved denne lejlighed
modtog 14 mand hæderstegnet.

Fra 1802 er hæderstegnet altid uddelt
den 29. januar.

Der var højtid på væftet, når udde-
lingen foregik. De første år, indtil
1814, var mødepladsen "det sædvan-
lige sted på Nyeholm", men fra 1815
var det på sejlløftet på Gammelholm.
Forandringen faldt sammen med, at
kontreadmiral Kierulf afløstes 1814
som overekvipagemester af kom-
mandør J.C. Krieger.

Fra den 29. januar 1864, omkring
tiden for Gammelholm nedlæggelse,
afholdtes højtideligheden på Frede-
riksholm og blev her til 1876, da man
flyttede højtideligheden til "Kaser-
nen ved Søkvæsthuset". I 1880 og 81
finder uddelingen sted fra admira-
lens kontor på Frederiksholm. 1882-
1884 er det atter kasernen ved Sø-
kvæsthuset, der benyttes.

Uddelingen på sejlløftet var meget
højtidelig. Her var opstillet et bord,
på hvilket medaljerne samt et eksem-
plar af det kongelige åbne brev til
hver mand anbragtes på en sølv-
bakke.

I dag foretages uddelingen normalt
på de enkelte tjenestesteder, men
netop i år på 200-årsdagen har vi valgt
at foretage uddelingen samlet her på
Søværnets Officersskole.

Ved kongeligt åbent brev af 4. sep-
tember 1814 ændredes medaljen:
Hæderstegnet skal i Sølv fremstilles:
På den ene side det Kongelig Ciffer
med Omskrift 29. Januarii 1801,
samt: For god Tieneste, og på den
anden Side: en Egekrands med Ind-
skrift: "Fortient".

Herved forandredes altså bagsidens
indskrift fra "25 år" til "Fortient", som
vi kender den i dag.

Efter de nye bestemmelser i 1814
kunne hæderstegnet tilstås "saavel
Underofficererne ved Artillerie og
Matros-Corpsene, Naar de ere blev-
ne i det mindste Canonerere eller
Skibmænd, som alle Haandværkere,
naar de ere komne i 1ste eller 2den
Classe, samt endelig Modellererne
ved Constructions-Kammeret og Op-
synsmændene ved Ildmaskinen og
Dokken".

Statutternes udvidelse 1814 vakte
stor tilfredshed i marinen.

Dekorationen var meget eftertragtet
og anset, særlig fordi adgangen til
den krævede absolut rene papirer.

I årenes løb er der sket flere foran-
dringer af bestemmelserne, både
gennemgribende og af ringere betyd-
ning.

Først i 1830erne var der nogen uro,
fordi flere og flere kategorier søgte at
få adgang til hæderstegnet. Den 21.
november 1830 resolverede kongen,

at sergenter med 25 års tjeneste var
adgangsberettigede. Året efter fik
skriverne med 30 års tjeneste
adgang. Den 1. juni 1843 fornyedes
det kongelig åbne brev om hæders-
tegnet, nu kaldes det: "Hæderstegn
for god Tjeneste ved Søe-Etaten".

Efter en række mindre ændringer
udstedes der den 1. april 1925 helt
nye "Bestemmelser". De bringer
revolutionerende ændringer idet:
"Adgangsberettiget er enhver mand,
der forretter Tjeneste ved Søetaten
eller i dennes Administration".

Udelukket er kun de, der har begået
en vanærende handling.

Den 9. december samme år følger en
ny bestemmelse, idet kvinder fik
samme ret til hæderstegnet som
mænd.

Jeg kunne tale længe om hædersteg-
net og dets historie, men da der hel-
digvis er mange, der skal dekorerer i
dag, er tiden knap, og jeg vil derfor
overlade til Jer selv at læse hele det
lille hæfte om Holmens Hæderstegn,
der udleveres sammen med medal-
jen.

Jeg vil gerne slutte af med at takke
alle Jer, der skal dekorerer her i dag,
for den store indsats I har gjort for
Søværnet. Uden Jeres bidrag havde
vi ikke haft det velfungerende Sø-
værn, som vi har i dag. Tillykke og
tak for indsatsen.

Ifølge traditionen afsluttes talen i for-
bindelse med tildelingen af hæ-
derstegnet altid med et "Gud bevare
Kongen", hvilket vi naturligvis også
vil gøre i dag, ikke mindst da vi netop
i år på 200-årsdagen har glæden af
Hendes Majestæt Dronningens del-
tagelse.

"Gud bevare Dronningen".

Deres Majestæt – tillader De, at Che-
fen for Søværnets Materielkomman-
do og jeg nu uddeler dekorationer og
medaljer.

HDMS Niels Juel i SNFL 2000

Den 31. juni år 2000 stod korvetten NIELS JUEL ud fra Flådestation Korsør for at indgå i NATOs stående Atlanterhavsflåde, STANAVFORLANT (SNFL). Forud lå et togt på godt og vel 3 måneder. Selv om der var forskellige grader af begejstring at spore i besætningen, havde alle det tilfælles, at man var spændt på, hvad de næste måneder ville bringe.

Trekvart rundt om jorden

Når man ser tilbage på de spændende måneder er det lidt vanskeligt at afgøre, hvad man skal lægge vægt på i sin beskrivelse af dette togt i SNFL. Man kunne skrive om de forskellige farvandsafsnit, korvetten kom til at sejle i – Kattegat, Skagerrak, Østersøen, Nordsøen og Atlanterhavet. Man kunne også fremhæve landene korvetten besøgte – Danmark, Sverige, Norge, Polen, Finland, Belgien, Holland og Skotland. Eller man kunne måske blot beskrive

togtet derved, at NIELS JUEL sammenlagt sejlede 2/3 rundt om jorden i den periode skibet var tilknyttet SNFL.

Ingen af delene ville dog blive dækkende for, hvad dette togt handlede om først i forventningen, og hvad det kom til at handle om for den enkelte bagefter. Det sidste – nemlig om det de ca. 100 danske søfolk, der i 3 måneder opholdt sig på et skib relativt langt væk fra de sædvanlige rammer i Danmark, er der man bør lægge vægten. Alle andre indgangsvinkler kan virke spændende, men det mest interessante er, hvad der har været besætningen vedkommende i deres hverdag, og hvad de eventuelt har fået med sig hjem. Er oplevelserne i Søværnet af en sådan blivende værdi, at det opvejer strabadserne – nu og i fremtiden?

- alene på de syv have?

Hvad der i høj grad var vedkommende for besætningen ombord på korvetten, var en i henseende til omfang stor mængde træning og øvelser. Træningen foregik konstant i alle togtets 3 måneder. Det være sig sammen med andre flådestyrker,

eller med styrken sejlede alene på de syv have. Alle scenarier blev gennemgået mange gange, og allerede efter blot et par uger var det svært at opgøre, hvor mange gange skibet havde været i de forskellige ruller.

Den væsentligste rulle, nemlig "Klart Skib" og dens forskellige gradueringer, var den vel nok mest afprøvede og gennemgåede. Gasdragten og dertil hørende gasmaske var derfor en yderst god bekendt.

Tovværk, blokke og taljer – i olie

En anden rulle der ligeledes blev etableret gang efter gang under togtet, var "Forsyningsrulle". Her var det ikke for at øve sig, men den næsten eneste måde at sørge for at holde sig over det krævede minimum af forsyninger på alle vigtige områder. Forsyningerne modtoges både via Light Jackstay og dets lidt "tungere storebror" Replenishment at Sea (RAS).

Light jackstay bliver benyttet til transport af let gods og personel mellem skibene og RAS til at forsyne skibene med brænd(sels)olie og vand.

Light Jackstay har normalt ikke den store udvidede operative betydning, men populært var det så sandelig. Det var nemlig yderst god træning i sømandsskabsmæssig sammenhæng idet det giver god mulighed for næsten alle ombord, at arbejde med tovværk, blokke og taljer. Samtidigt benyttede skibene muligheden til at sende små beskeder til hinanden eller måske til at sende hinanden små betænkeligheder. Fra NIELS JUELS side blev det således fast tradition at give noget dansk.

Tankskibe var også tilknyttet styrken. Det var altid med en vis spænding, at det faste RAS-hold gjorde sin entre på sidedækket for at tage imod grejet, så skibet kunne modtage sin brændolie. Anløb til den optimale position på siden af tankeren og etablering af forbindelse skulle helst

Selv om det er dårligt vejr, kan det godt være smukt

foregå så hurtigt som muligt. NIELS JUEL var i al beskedenhed hurtigst, men så sandelig også det skib hvor mest saltvand var oppe og hilse på personellet på sidedækket. Det koster noget at være ca. en tredjedel så stor som de fleste andre skibe i styrken. Det oplevedes også, at slangen med dertil hørende probe havde sine problemer med at gå i indgreb med korvettens bunkringsudstyr. Heldigt var det, hvis man endnu ikke var begyndt at pumpe fra tankeres side, men det skete også, at hele sidedækket og det omkringstående personel var fuldstændig indsmurt i olie.

Det var nogle gode og oplivende øjeblikke, både når der blev udført Light Jackstay eller RAS. En stor del af besætningen var på dækket, og når de andre enheder var lidt tættere på, var der mulighed for at se de andre skibe lidt bedre efter i sømmene.

NIELS JUEL udfører RAS med den spanske tanker PATINO

Standingsning af blokadebryderne

I foråret fik korvetten uddannet et boardinghold. Holdet fik gode udfoldelsesmuligheder under dette togt. Der blev gennemgået alt lige fra de indledende opkaldsprocedurer, skibenes standingsning af blokadebryderne til den egentlige boarding. Blokadebryderen var som oftest et af styrkens andre skibe. I begyndelsen af togtet kørte tingene efter bogen, men som tiden skred frem, og man lærte hinanden at kende på skibene, fik fantasien i stadig større grad frit løb – især fra blokadebryderens side. Turbinerne blev stadigt oftere brugt for at stikke af, svarene i opkaldene blev ikke lige stuerene og boardingholdene blev udsat for mange uventede tildragelser. Formålet med den intensive træning og de hyppige øvelser skal selvfølgelig ses i lyset af, at korvetten var med i en operativ flådestyrke, som var i færd med at forberede sig til de forskellige større øvelser som SNFL skal deltage i. Ud over en indledende work-up for styrken kom NIELS JUEL sammen med SNFL med i DANEX 2000 og den engelske flådes "kursus for fregatter med videre" Joint Maritime Course, JMC. Derudover deltog vi i samarbejdsøvelser med enheder fra Polen, Finland, Sverige og Tyskland. DANEX 2000 er jo

alt andet lige kendt og hjemligt stof. Derfor er JMC vel nok den øvelse, der står stærkest i besætningens bevidsthed.

Vindstød op til 42 m/s

Dette skyldtes flere ting. For det første var det den sidste større begivenhed på turen før returneringen til Danmark – og alle der har sejlet ved, at tiden går utroligt langsomt det sidste stykke tid på ethvert togt. For mange syntes det derfor, at JMC varede omtrent hele togtet.

Yderligere var det den periode på turen, hvor vi oplevede langt det dårligste vejr. Perioden og vejret var faktisk sammenfaldende med Englands nærmest katastrofale oversvømmelser. Det blev ikke nævnt i mange nyhedsmedier, at der vest for Skotland lå en mindre dansk korvet og sejlede i vindstød op til 42 m/s.

Det er imidlertid betagende og virker dramatisk at operere under sådanne vejrforhold. Her er der tale om anderledes oplevelser, og man får nogle andre og betydningsfulde erfaringer.

Det barske vejr var måske en lille opmærksomhed fra de højere magter, der ellers under hele den forudgående del af togtet havde givet os ikke mindre end formidabelt vejr. Det er ikke mange forundt at opleve en veri-

tabel "indian summer" i Østersøen sent i oktober måned. Det var ikke desto mindre, hvad styrken oplevede.

Det sociale aspekt

En ting er træning og øvelse. Et andet er det sociale aspekt, der må siges at have været særdeles vedkommende for besætningen. Det er formentlig alle bekendt, at SNFL er en hurtig udrykningsstyrke, der står til rådighed for NATO året rundt. Hvad der måske ikke er helt så mange bekendt, er, at denne den første succesfulde, internationale, permanente flådestyrke i verdenshistorien bygger på den gode ånd, der råder besætningerne imellem – byggede på en fælles oplevelse af en vigtig mission og en særdeles heldig traditionel udnyttelse af de forskellige flåders kulturelle egenarter.

Det er altså et forum, hvor der – som en del af formålet og grundlaget - direkte opfordres til, at personellet fra de forskellige enheder lærer hinanden bedst muligt at kende og derved knytter de for samarbejdet så vigtige sociale kontakter. Styrken var sat sammen af skibe fra flåderne i USA, Canada, Storbritannien, Tyskland, Portugal, Spanien, Norge og Holland, suppleret i kortere perioder altså med korvetter eller ubåde fra Danmark. Belgien

bidrager også, som Polen også i fremtiden vil. Allerede fra den første dag lå mulighederne således åbne til alle sider for at blive lidt klogere og få nye bekendtskaber.

Vikingefesten – årets fest i SNFL

Under hele togtet var initiativerne mange fra de deltagende enheder. Det være sig i søen som i havn. I søen tilstræbte man dagen før hvert havneophold at udveksle personel mellem de deltagende enheder. Kok blev udvekslet med kok og våbengast med våbengast. Derefter indgik man på lige fod med besætningen ombord på det skib, man nu besøgte.

Under havneopholdene var mulighederne virkelig mangfoldige. De strakte sig fra diverse sportsarrangementer, til sightseeing og forskellige andre mindre strukturerede former for socialt samvær. Ønskede nogen at deltage i alle de forskellige arrangementer, skulle man være umanerlig snarrådig, hvis man også ønskede at komme ud at se lidt på det omkringliggende landskab.

Fra Korvettens side blev der taget initiativ til to store sammenkomster. I Oslo afholdtes en vikingefest for styrkens officerer og befalingsmænd, og i Gdynia i Polen et beercall for styrkens menige personel. Begge arrangementer var utroligt vellykkede - og for nu ikke "at sætte sit lys under en skæppe", blev vikingefesten da også omtalt som årets fest i SNFL. Der blev sat en standard.

Den let genkendelige plast-agtige lugt fra masken blev et moment i mange mareridt

Strabadserne er overskygget

Opfordringen til at lære personellet fra de forskellige enheder bedre at kende og knytte sociale kontakter blev taget yderst alvorligt af besætningen på NIELS JUEL, og det var derfor også med et vist vemod, at korvetten primo november sagde farvel til resten af styrken vest for Skotland. Humøret var dog skiftet ikke så lidt – der var ligefrem store smil over hele linien – da den stolte korvet rundede bøjle 1 ved Skagen efter en solnedgang af første klasse i Skagerrak, hvor der blev udskænket punch og

oplæst signaler modtaget fra Chefen for STANAVFORLANT og Chefen for 2. Eskadre. Enkelte kneb måske også en glædeståre da Storebæltsbroen for første gang i godt 3 måneder kom til syne i horisonten.

Mon ikke adskillige blandt de 100 således med korvetten berejste sven-de m/k finder at strabadserne er overskygget af store oplevelser for et langt stykke ind i fremtiden - som det var udgangspunktet for denne artikel at bevise?!

NIELS JUEL

NIELS JUEL ivrig efter at komme af sted

Søværnets nye 2. Eskadre

Tiden omkring et årsskifte har traditionelt været anvendt til at skue tilbage til svundne tider og minderige oplevelser, men også – og måske nok så vigtigt – at se frem mod og forberede sig til de udfordringer, som morgendagen bringer.

Mine mange år i Søværnet har budt på et spektrum af oplevelser og udfordringer, og det hedengangne år har ingen undtagelse været.

Med et glimt i øjet har man i Søværnet altid sagt, at vi konstant befandt os i en overgangsfase. Dette udsagn har i året 2000 måske haft særlig betydning, idet vi ikke blot tog afsked med to veltjente skibsklasser, men også samtidigt tog hul på en ny æra. For første gang har man nemlig samlet Søværnets primære overfladekampenheder under én myndighed. At det skulle blive mig til del at forstå denne transformering, har på den ene side været en vemodig opgave, men på den anden side en stor og ærefuld udfordring. Det er mit håb, at jeg med denne artikel kan kaste lys over baggrunden for og forløbet af sammenlægningen af 2. og 4. Eskadre. Endelig vil jeg komme ind på de visioner, der for mig at se ligger som grundlag for Søværnets nye 2. Eskadre, der nu hvor sammenlægningen er en realitet, er Korsørs største arbejdsplads med en samlet personelstyrke på ca. 750.

Det politiske grundlag

I forbindelse med forhandlingerne om det eksisterende forsvarsforlig, der dækker perioden 2000-2004, blev der i forligskredsen opnået enighed om en lang række projekter for Forsvaret. For Søværnets vedkommende blev en del af disse projekter behand-

let i "Rapport vedrørende Søværnets Fremtidige Eskadrestruktur", som bl.a. indebar en sammenlægning af 2. og 4. Eskadre under en ny eskadre, der ville blive benævnt 2. Eskadre. Foruden rapporten om den fremtidige eskadrestruktur har implementeringen af eskadresammenlægningen taget udgangspunkt i et direktiv fra Søværnets Operative Kommando, der pålagde mig i egenskab af chef for 2. Eskadre (og siden 1. oktober tilige chef for 4. Eskadre) at forestå planlægning og praktisk gennemførelse af sammenlægningen. Sammenlægningen skulle være afsluttet senest 1. januar 2001.

Implementeringsgruppens kommissorium

Til at forestå den praktiske implementering af sammenlægningen blev der i forlængelse af direktivet fra Søværnets Operative Kommando nedsat en implementeringsgruppe med repræsentanter fra Søværnets Operative Kommando, 2. og 4. Eskadre samt Fællesdivisionen i Korsør. Gruppen holdt sit første møde i juni måned og har med udgangspunkt i "Kommissorium for Implementeringsgruppe Ny Eskadre" især beskæftiget sig med følgende områder:

- ny organisation for den nye eskadrestab,
- bemandingsreglementer og funktionsbeskrivelser,
- retningslinier for overordnet personelvirksomhed for den nye eskadrestab,
- lokalefordeling,
- udarbejdelse af nyt ordrekompleks,
- behandling af de to eskadrens museale genstande, samt
- udarbejdelse af nyt våbenskjold.

Det overordnede formål med implementeringsgruppens arbejde har steds været at skabe en ny eskadre,

- der viderefører det bedste fra begge eskadrer,

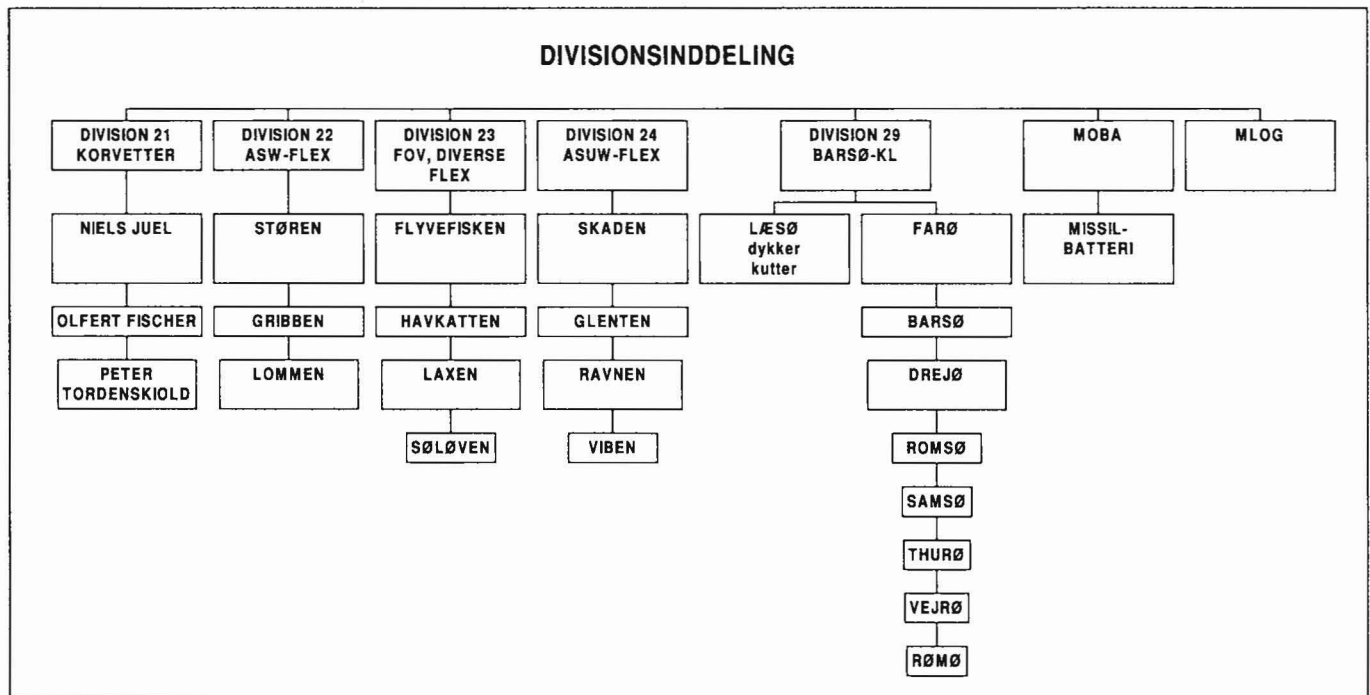
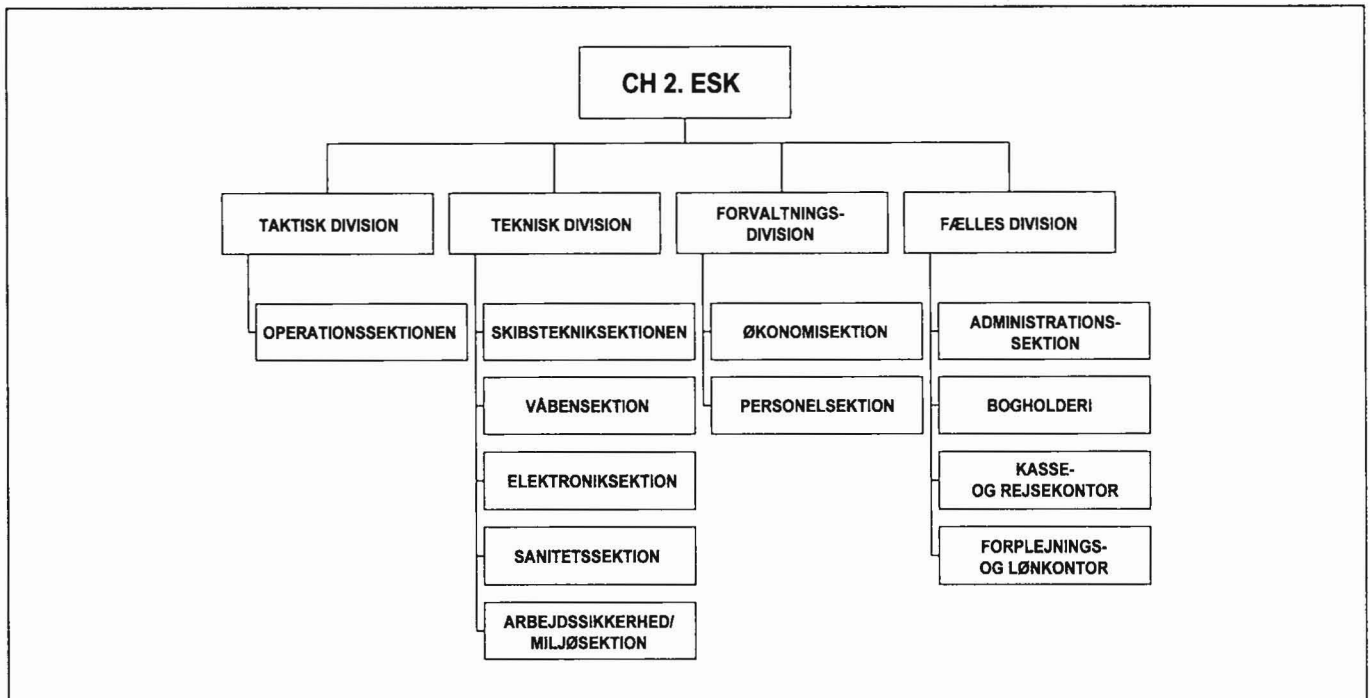
- der respekterer traditioner og procedurer,
- der inden for normmæssige begrænsninger etablerer en eskadrestab, der bedst muligt vil kunne varetage eskadrens samlede opgavekompleks.

Den nye eskadrestabs tilblivelse

Implementeringsgruppens måske største og mest spændende opgave har været at få forenet 2. og 4. Eskadres to stabe, og herunder at få et nyt bemandingsreglement med tilhørende funktionsbeskrivelser forhandlet på plads. Den stedlige behandling og godkendelse heraf har fundet sted i det fælles 2. og 4. Eskadres forhandlingsforum for bemandingsreglementer (FORBEM). Disse forhandlinger har været gennemført i en konstruktiv ånd og FORBEM havde sit afsluttende møde i slutningen af oktober. Dette møde mandede ud i, at både funktionsbeskrivelser og bemandingsreglement blev fremsendt til Søværnets Operative Kommando til autorisation. Parallelt hermed har den konkrete udstikning af den nye eskadres personel fundet sted, hvilket er sket på baggrund af samtaler, som jeg har ført med det berørte personel. Den nye 2. Eskadres stab kommer til at se ud som i fig. 1.

Eskadrens spidse ender

Sammenlægningen af de to eskadrer har naturligvis ikke kun berørt den nye stab, men også 2. og 4. Eskadres operative enheder. Denne del af den nye 2. Eskadre består dels af fem sejlene divisioner bestående af korvetter, Standard Flex enheder og orlogskuttere, dels af Den Mobile Base med tilhørende Missilbatteri samt af Den Mobile Logistik Enhed. Divisionsinddelingen kommer – under forudsætning af Søværnets Operative Kommandos godkendelse – til at se ud som vist i fig. 2.

Visioner for eskadren

Til markering af den formelle sammenlægning af 2. og 4. Eskadre blev der, som det var hensigten, afholdt en større parade på Flådestation Korsør 3. januar 2001.

Med etableringen af den nye 2. Eskadre er der således en god anledning til at skue frem og beskæftige sig med det visionære grundlag for den nye eskadres virke. Mine visioner for den nye eskadre rummer flere facetter. For det første drejer det sig om at

fastholde og udbygge professionalismen i alt hvad vi foretager os og inden for alle grene af eskadrens virke. For det andet er det af afgørende betydning, at korpssånd og sammenhold fastholdes og udbygges i eskadrens operative enheder og divisioner og i eskadren som helhed. For det tredje må det tilsikres, at eskadren er med til at præge den fremtidige udvikling i Søværnet gennem bedst mulig udnyttelse af den omfattende viden og erfaring, der er

til stede blandt eskadrens personel. Endelig ser jeg for mig en vision om en ny sammensat eskadre, der bliver ansvarlig for at løse en meget væsentlig del af Søværnets opgavekompleks, og som dermed vil kunne tilbyde alt personel – værnepligtige, konstabler, sergenter og officerer samt civile – unikke udviklings- og karrieremuligheder inden for såvel landtjeneste som sejlede tjeneste.

Af Chefen for 2. og 4. Eskadre, kommandør Kurt Birger Jensen

Chefen for Søværnets Operative Kommandos tale

Det er med stor glæde, at jeg i dag kan stå her som vært for så mange prominente gæster fra det politiske lag – fra Søværnet og fra andre dele af Forsvaret – og ikke mindst det personel, der er direkte berørt af det, vi skal markere i dag – nemlig sammenlægningen af 2. og 4. Eskadre og oprettelsen af Søværnets Taktiske Stab. Begge dele er en følge af det Forsvarsforlig, der blev indgået mellem en bred vifte af Folketingets partier den 25. maj 1999 – nærmere betegnet det projekt der hedder "tilpasning af Søværnets eskadrestruktur".

Først et par ord om den nye 2. Eskadre:

En konsekvens af det før omtalte Forsvarsforlig var, at en væsentlig del af Søværnets skibe skulle udfases. Det gik især ud over 4. Eskadre, som mistede 10 torpedomissilbåde af WILLEMoes-klassen og de to små flådetankere af FAXE-klassen.

Udfasningen af torpedomissilbådene er på værdig vis markeret ved tidligere lejligheder, og jeg vil ikke her komme nærmere ind på det.

Forud for sammenlægningen af de to eskadrer er der foregået et utroligt intenst arbejde med udformning af den nye eskadres organisation, bemandingsreglement, funktionsbeskrivelser og alt det andet, der følger med en så omfattende ændring i strukturen. Det er mit indtryk, at dette omfattende arbejde – vel at mærke ved siden af alle de andre daglige gøremål – er udført professionelt og i en god og positiv atmosfære.

Den nye 2. Eskadre er med sine 750 mænd og kvinder nu den største i Søværnet. Eskadrens opgaver bliver grundlæggende ikke ændret i forhold til tidligere, men kan overordnet betragtes som summen af de opgaver, der før lå i de to gamle eskadrer. Det er min forventning til eskadren, at den i fremtiden vil være kendetegnet ved en høj grad af professiona-

Chefen for Søværnets Operative Kommando på talerstolen

lisme og gå på mod, og at den derved – sammen med alle vi andre – vil være med til at sikre en fortsat god udvikling af Søværnet.

Vi må i forbindelse med denne sammenlægning ikke glemme, at om end eskadrerne organisationsmæssigt ligner hinanden, er der store interne forskelle betinget af traditioner, opgaver og materiel.

Med den holdning til de nye tider, der indtil nu er fremvist, er jeg ikke i tvivl om, at det bedste fra kulturerne i de to gamle eskadrer hurtigt vil komme til at gå op i en højere enhed – til glæde og gavn for os alle.

Så fuld af fortrøstning ønsker jeg chef og alt personel i den nye eskadre god vind fremover.

Nu til dagens anden begivenhed – nemlig oprettelsen af Søværnets Taktiske Stab:

Der er i de seneste år sket en væsentlig udvikling i NATO – blandt andet

har man indført Combined Joint Task Force koncepten – det vil sige, at flere nationer og flere værn arbejder sammen om løsningen af samme opgave.

NATO er også gået meget mere aktivt ind i fredsbevarende og freds-skabende operationer.

Denne operative udvikling og de erfaringer man har gjort sig i den forbindelse har betydet, at der stilles meget større krav til at kunne operere fleksibelt – vi kan ikke længere – som under den Kolde Krig – forudsige scenariet og opgaverne.

Derfor må vi være forberedte på at kunne samarbejde – ikke kun internt i Søværnet, men også med andre værn og andre nationer, i næsten alle mulige situationer og i store dele af verden.

Søværnet har fulgt med denne udvikling ved – siden 1998 – at have kørt et pilotprojekt under navnet "Danish Task Group", som ved passende lejligheder har været sammensat af et antal skibe og en taktisk stab.

Chefen for Søværnets Operative Kommando i spidsen for for "talergruppen"

Danish Task Group har i forsøgsperioden deltaget i en række store NATO- og nationale øvelser med stor succes og anerkendelse fra vores partnere som resultat, og der er indhøstet en lang række erfaringer, som der nu skal arbejdes videre med. Kommandoskibet for staben har været et af Søværnets skibe, som er blevet lettere ombygget til formålet – dette har ikke været optimalt, men det bedste vi kunne gøre, og det har givet særdeles værdifulde erfaringer. Om ikke så mange år får vi imidlertid de nye fleksible støtteskibe, som blandt mange andre ting til en vis grad er designet til at være kommandoplatform for taktiske stabe – ikke kun maritime, men også fra Flyvevåbnet eller Hæren i JOINT regi.

Et af formålene med justeringen af Søværnets eskadrestruktur var at spare – de politiske krav til besparelser er nået, men det vigtigste formål med justeringen var at gøre det muligt at tilvejebringe det antal normer, der skulle til for at oprette en lille, men permanent taktisk stab, som det nu er sket.

De 9 personer, som Søværnets Taktiske Stab består af, skal fremover beskæftige sig med samvirkeuddannelse – herunder ledelse af flådestyrker. Denne træning omfatter ikke kun maritime operationer, men også operationer, hvor andre værn indgår. Herudover bliver doktrinudvikling og efter- og videreuddannelse af taktiske officerer også opgaver for staben.

Jeg er sikker på, at personalet i Søværnets Taktiske Stab ikke kommer til at mangle opgaver, men jeg er ligeså overbevist om, at I vil gå til denne for Søværnet utroligt vigtige sag med entusiasme og den nødvendige energi og vilje til at løse opgaverne.

Så også til Jer vil jeg ønske god vind. Nu ville det have været en fornøjelse at kunne overrække de nye myndig-

Chefen for Søværnets Operative Kommando modtager skansevagtens hilsen

heders våbenskjolde, men i Forsvaret ændres heraldik ikke så hurtigt, som vi kan ændre struktur.

Mit gamle skib korvetten PETER TORDENSKIOLD sejler om få dage her fra Korsør for at deltage i NATOs Stående Atlanterhavsstyrke i 3 måneder – også god vind til Jer.

Jeg håber meget, at I får en god tur og at I kan bidrage positivt til den æn-

dring af STANAVFORLANT opgaver som netop er igangsat. Vi har sagt endnu ikke de nye våbenskjolde, men vi vil i stedet markere etableringen af den nye 2. Eskadre ved at hejse eskadrechefens kommandotegn i PETER TORDENSKIOLD.

Danmark, Norge og Sverige har indgået en Samarbejdsaftale om gennemførelse af Trin 1 af en fælles Definitionsfase for ubådsprojekt VIKING.

Admiraler fra Søværnets Materielkommando, Danmark, Sjøforsvarets Forsyningskommando, Norge og Forsvarets Materielverk, Sverige underskrev en Samarbejdsaftale om gennemførelse af en fælles Projektdefinitionsfase for ubådsprojekt Viking i København den 20. december 2000. Målet med Projektdefinitionsfasen er at frembringe det nødvendige grundlag for nationale myndigheder til eventuel beslutning om iværksættelse af et fælles anskaffelsesprojekt i 2005. Projektdefinitionsfasen vil blive gennemført i to trin med en beslutning om videreføring af Trin 2 i løbet af efteråret 2002. Selskabet "Viking Submarine Corporation" (VSC) er etableret som hovedleverandør for projektering og gennemførelse af design arbejdet for nye skandinaviske ubåde. Selskabet ejes af Odense Staalskibsværft A/S, Kongsberg Defence & Aerospace og Kockums AB. Udbudsmateriale vil blive sendt til VSC om kort tid.

Grundlaget for Projekt Viking er en Rammeaftale fra 1994 mellem forsvarsministrene i Danmark, Finland, Norge og Sverige om samarbejde på forsvarsmaterielområdet. Målsætningen med Rammeaftalen er, gennem samarbejde, at bidrage til reduktion i såvel anskaffelses- som driftsomkostninger for nationerne – samt at støtte og optimere nordisk forsvarsindustri. Efter to år med forstudier med henblik på at finde grundlag for et fælles ubådsprojekt, etablerede Danmark, Norge og Sverige en permanent projektorganisation (PG Viking) i 1997 i Malmø med den opgave at gennemføre en to års Studie- og Konceptfase (SKF). Finland deltager med en observatør i projektets Styregruppe.

Studierne i SKF har vist at:

- Det er fuldt muligt og teknisk/økonomisk fordelagtigt at gennemføre en fælles anskaffelse af næste generation af ubåde.
- Med harmoniserede krav og et fælles ubådskoncept, som kan produceres i en større serie, eksisterer et potentiale for betydelige reduktioner i nationale udviklings- og anskaffelsesomkostninger.
- Ens ubåde i de tre nationer giver et grundlag for samarbejde indenfor områder som vedligeholdelse og

uddannelse/træning, og følgelig mulighed for reduktion i nationale driftsomkostninger.

- Et fælles anskaffelsesprojekt i denne størrelsesorden vil kunne bidrage til opretholdelse af vigtig national industriel kompetence og til langsigtet samarbejde mellem skandinaviske virksomheder.

Ingen af de tre nationer har endnu endeligt besluttet at anskaffe nye ubåde i den nærmeste fremtid. De anerkender alligevel fordelene ved et fælles anskaffelsesprojekt, og er indtil videre villige til at samarbejde om en fælles projektering.

I årene der kommer, vil vigtige politiske beslutninger blive taget om fremtidige anskaffelser baseret på nye forsvarsstrukturer. En fælles bestræbelse for at designe fremtidens ubåde giver nationerne den nødvendige handlefrihed, mens de overvejer hvornår ubådsanskaffelser skal gennemføres.

Projekt Viking repræsenterer også en omkostningseffektiv måde, hvorpå man kan udvikle og vedligeholde vigtig national ubådskompetence, og samtidigt at opretholde et beredskab til at kunne komme mulige ændringer i den sikkerhedspolitiske situation i møde.

SMK

Mobil Søminestation effektiv

Forsvarskommissionen af 1997

Søminevåbnet har i nyere tid været en af hjørnestenene i den nationale forsvarskoncept. Hvor brugen af landminer af indlysende humanitære årsager blev forbudt i forbindelse med Ottawa Konventionen, gælder et lignende forbud ikke for søminer.

Evnen til at kunne udføre effektiv søminering er derfor fortsat en af Søværnets militære opgaver i relation til det nationale forsvar. Der står blandt andet i Beretning fra Forsvarskommissionen af 1997 vedrørende Søværnets udvikling og opgaver:

”På et relativt tidligt tidspunkt kan det være nødvendigt at iværksætte særligt tidskrævende foranstaltninger som f.eks. minelægning samt sikring af vitale søværts forbindelseslinier og havne m.v.

Evnen til at gennemføre minelægning er på grund af Danmarks beliggenhed og de danske farvandes beskaffenhed et vigtigt element i krisestyringen og er af tilsvarende stor betydning for det egentlige søforsvar, såvel i antipassage- som anti-invasionsøjemed.”

En ledende minelægningsnation

De fleste af vores NATO partnere har igennem de seneste år sat øget fokus på minerydning, men samtidigt nedprioriteret indsatsen på minelægningsområdet. Der er også sket en betydelig reduktion i den samlede

søminebeholdning blandt NATO medlemslandene. Flere nationer har udfaset ældre minetyper, men uden at gennemføre erstatningsprogrammer. Danmark har i lighed med vores NATO partnere lagt stor vægt på minerydning, men vi har, qua ovennførte citat, samtidigt fastholdt vores mangeårige ekspertise indenfor minelægning. Danmark har således løbende foretaget en opdatering og tilpasning af vores søminevåben, og vi fremstår i dag som en af de ledende minelægningsnationer indenfor NATO. Den danske beholdning af bundminer består af yderst moderne miner, ligesom Danmark har justeret den nationale minelæg-

ningskoncept, og derved sikret evnen til at udlægge miner langt ind i fremtiden.

Telt til underbringelse af søminestationspersonel

Den unikke ekspertise indenfor minelægning, Danmark uomtvisteligt besidder, bygger på det faktum, at Søværnets enheder med jævne mellemrum gennemfører både mineombordtagnings- og minelægningsøvelser. Noget der absolut ikke er tilfældet hos alle vores NATO partnere. Som led i denne øvelsesvirksomhed blev der i forbindelse med øvelse PLAYEX i oktober 2000 gennemført udlægning af en kabelkontrolleret

minespærring, med tilhørende etablering af en mobil søminestation. Kort fortalt består en mobil søminestation af en 20 fods container, der er indrettet som "operationsrum" med henblik på kontrol af minerne i det kontrollerede minefelt. Desuden medfølger telt til underbringelse af søminestationspersonellet, gummibåd og generatorer. Den mobile søminestation blev opstillet ved Lyngsbæk i Ebeltoft Vig, hvilket viste sig at være en udsat position – rent vejræssigt. Med fremherskende sydlige og sydøstlige vinde på op til 18 m/s blev stationens eventuelle vejræssige begrænsninger også testet – uden dog at blive overskredet.

Sabotage og dykkerhjælp

Bemandingen af søminestationen blev under øvelsen varetaget af personel fra Undervandsvåben-, Fjernkendings- og Signalkursus; i dette tilfælde to officerer og tre sergenter. Desuden bistod personel fra Minedepot Dråby ved opstillingen og nedtagningen af den mobile søminestation. Minedykkerne fra selvsamme minedepot blev også tilknyttet søminestationen, klar til at yde dykkerassistance efter behov. Blandt andet indeholdt øvelsen "sabotage" på minefeltet. Søminestationspersonellet skulle så erkende og identificere "sabotagen" og med hjælp fra minedykkerne fra Dråby genoprette den fulde kontrol med minespærringen. Selve udlægningen af den kabelkontrollerede minespærring blev foretaget af kabelminelæggeren LIND-

ORMEN, med efterfølgende overlevering til den mobile søminestation. Desuden forestod LINDORMENs dykkere den nævnte sabotage på minespærringen.

Underlagt KGM

Idet søminestationen jo var underlagt Kattegats Marinedistrikts operative kontrol, blev kommando og kontrol aspekter tillige afprøvet. Procedurer for skibenes passage af minefeltet blev afprøvet under anløb af det tyske forsyningskib MOSEL (kommandoplattform for Chefen for MCMFOR-NORTH) ved Lyngsbæk Pier.

Nu kan opstilling af en mobil søminestation i forbindelse med en øvelse måske forekomme ganske ordinært, men faktisk var det første gang det samlede koncept med lægning af en minetype 19 (MTP19)-spærring og etablering af en mobil søminestation blev afprøvet.

I de fire dage den mobile søminestation var etableret, blev den da også besøgt flittigt, bl.a. af Chefen for Søværnets Operative Kommando, der overværede både LINDORMENs etablering af minespærringen og den mobile søminestation, der blev gransket efter at LINDORMEN havde overgivet kontrollen af minespærringen til selve søminestationen. Besøgslisten omfattede også en enkelt uindbudt gæst, idet søminestationens personel på en natlig vagtrundering traf en tysk lystfisker, der i nattens mulm og mørke først havde "overset" skiltet med militært område og adgang forbudt og derpå var "kommet til" at bevæge sig over den lukkede port. Tja, det kan vel konkluderes, at ikke alle tyske lystfiskere læser dansk eller erkender betydningen af en låst gitterport.

Analyserapport og ny øvelse næste år

Da det nu var første gang, at konceptet med etablering af en kabelkontrolleret minespærring og tilhørende mobil søminestation blev afprøvet, blev der sidst i november 2000 afholdt et dedikeret mobilt søminestation analysemøde på Flådestation Frederikshavn. Erfaringerne fra PLAYEX 2000-øvelsen og konklusionerne fra analysemødet vil munde ud i en analyserapport, således at konceptet kan strømlines yderligere og videreudvikles i takt med materiellets udvikling. Næste afprøvning af en mobil søminestation ligger allerede i øvelseskorpene for 2001, idet Søværnets Taktiske Stab tentativt planlægger at inkludere lægning af en kabelkontrolleret spærring med tilhørende mobil søminestation under øvelse PLAYEX i efteråret 2001.

SOK

KI-mærkeprøven

Søværnets Taktik- og Våbenskoles Kampinformatjonskursus, AIS, afholdt den 21. november 2000 Søværnets Kampinformatjons Mærkeprøve (KIM) i Frederikshavn og Korsør med i alt 45 deltagere. Det var 12. gang prøven blev afholdt.

Nr.	Grad	Navn	Tjenestested	Procent	Bemærkning
1.	Marinekonstabel	Christina Just	PETER TORDENSKIOLD	81,5	Bronce mærke og Gavekort på 500 kr.
2.	Marinekonstabel	Susanne C. Jensen	PETER TORDENSKIOLD	76,7	Gavekort på 300 kr.
3.	Marineoverkonst.	Jesper H. Bjerregaard	LOMMEN	73,4	Gavekort på 200 kr.

Gennemsnittet for KIM blev i år 54,8% mod 49,6% i 1999 og 58% i 1998, og da prøven i år indholdsmæssigt og i sværhedsgrad var identisk med prøven fra 1998/99, synes niveauet igen at være stigende.

1988 til 1990 var prøven opdelt efter eskadrer/specialer. Efter 1990 og frem til 1997 var prøven identisk for alle deltagere, og endeligt er den fra

1998 indrettet meget individuelt - som foreslået på KI-seminaret af eskadrernes KI-sergenter.

Der er i alt 24 prøver at plukke fra, hvor hver deltager skal have et fælles AIO modul, og derudover skal man vælge 2 Warfares, 2 sensorer, 1 DATDS og et link system. Dog kan trin I uddannet personel, eller personel med begrænsede sensorer vælge en "Lille AIO" som erstatning for en sensor.

Gang	Årstal	Deltagertal	Antal Guld	Antal Sølv	Antal Bronze	% Mærker
1	1988	39	0	1	4	12
2	1989	44	0	3 (1 ²)	5	18
3	1990	58	0	6	8 (2 ¹)	24
4	1991	53	1	2 (1 ¹)	5 (2 ²)	15
5	1992	46	2	3	12 (4 ²)	37
6	1993	62	0	4 (2 ²)	5 (2 ²)	15
7	1994	64	0	8 (1 ² 1 ³)	14	34
8	1995	49	1	5 (1 ² 1 ³)	8 (1 ²)	29
9	1996	33	2	9	6 (2 ¹)	52
	1997	0	Aflyst			
10	1998	39	0	0	5 (2 ² 1 ³)	13
11	1999	50	0	0	0	0
12	2000	45	0	0	1	2
	Til dato	582(328)	6	41	73	

2 betyder generhvervelser for 2. gang 3 betyder generhvervelser for 3. gang

Årets to topscorere arbejder på prøvens løsning. Foto: AIS

Der har til dato deltaget 582 personer i KI-mærkeprøven, men da mange har deltaget flere gange er det reelt 328 personer. Der er uddelt ialt 120 mærker svarende til 21%, men igen med det reelle antal deltagere er der tale om 37%.

AIS

MOBA's radiovogne klar til konkurrencen

I dagene 8., 9., og 10. november 2000 afvikledes Søværnets Kommunikationskonkurrence ved Søværnets Taktik- og Våbenskole, Undervandsvåben-, Fjernkendings- og Signalkursus (UFS) på Holmen.

Konkurrencen har til formål at give Søværnets Operative Kommando et redskab til måling af kommunikationspersonnellets faglige standard. Samtidigt stimuleres personellets interesse for fagområdet og giver mulighed for erhvervelse af de eftertragtede udmærkelsestegn i kommunikation. Hertil kommer den ikke uvæsentlige bonuseffekt, at en årlig samling, hvor alt kommunikationspersonel i Søværnet kan mødes og udveksle erfaringer og oplevelser, har en social værdi, der smitter positivt af på korpsånden.

I dette års konkurrence deltog 48 operatører fordelt på 12 hold repræsenterende 1., 2., 3., og 4. Eskadre,

Flådestation Korsør, Søværnets Operative Kommando og Undervandsvåben-, Fjernkendings- og Signalkursus. I den praktiske afvikling af den årlige kappestrid assisterede 10 kommunikations-befalingsmænd fra Sø-

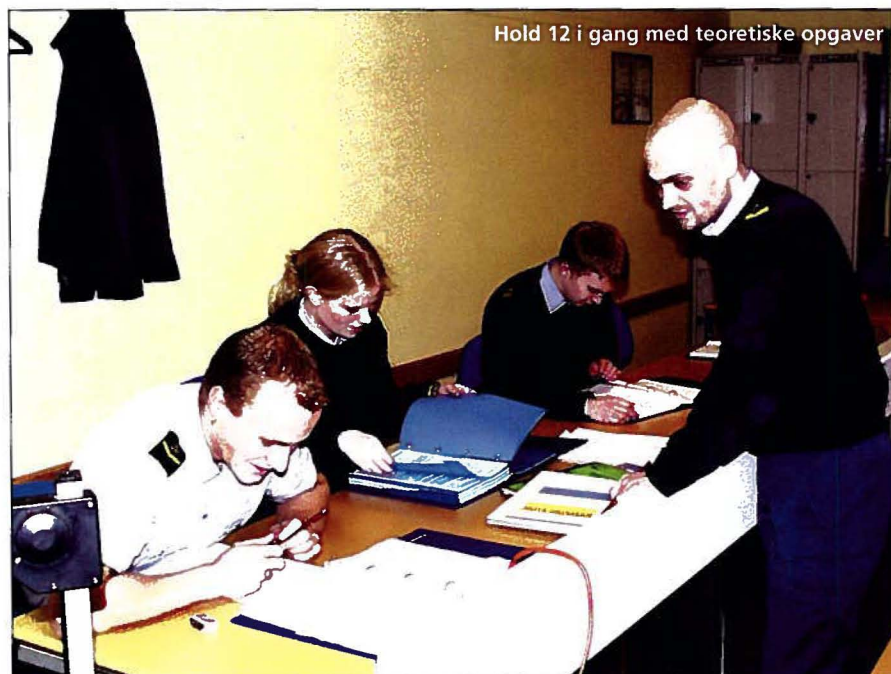
værnets operative tjenestesteder. Desuden havde Den Mobile Base, MOBA, stillet to radiovogne til rådighed.

Ved den afsluttende parade fremhævede den fungerende Taktik- og Våbeninspektør også stærkt nødvendigheden af den daglige, vedligeholdende træning.

Vinder af Søværnets Kommunikationskonkurrence 2000 blev for femte gang i træk et hold fra MOBA, der fik overrakt Søværnets vandrepokal i kommunikation sammen med et gavekort til hver enkelt deltager på holdet. Der var ligeledes gavekort til deltagerne på de hold, der blev nummer 2 og 3, henholdsvis fra Søværnets Operative Kommando og 4. Eskadre.

Deltagere på vinderholdet:

- Marinespecialist
Morten V. Jessen, MOBA
- Marineoverkonstabel
Ann-Carina A. Dalholt, MOBA
- Marineoverkonstabel
Jens Marquardsen, TRITON
- Værnepligtig
Brian D. Kolstrup, STØREN.

Hold 12 i gang med teoretiske opgaver

konkurrence 2000

Deltager på holdet, der blev nummer 2:

- Marinespecialist Ole Fasterholt,
- Marineoverkonstabel Simon R. Harter,
- Marinespecialist Peter L.K. Larsen,
- Marinespecialist Jan Juul Jørgensen – alle Søværnets Operative Kommando

Deltagere på holdet, der blev nr. 3:

- Marineoverkonstabel Morten Krapper, SKADEN
- Værnepligtig Toke H. Kjøller, VIBEN
- Værnepligtig Klaus H. Nielsen, GRIBBEN
- Marinekonstabel Martin A.W. Olesen, TRITON

Søværnets vandrepokal i kommunikation blev første gang tildelt mine-læggeren FYEN i 1967.

Sværhedsgraden af de stillede opgaver havde denne gang fået en tand op. Alligevel sluttede alle deltagende hold med et pointtal, der ligger over det, som konkurrenceledelsen havde ansat som acceptabelt.

BRAVO ZULU!!

Efter paraden spiste deltagere, assistenter, arrangører og officials skipperlabsskoves i Bræddehytten – som traditionen jo byder.

I forbindelse med afvikling af kommunikationskonkurrencen havde alt Søværnets kommunikationspersonel uden om selve holdkonkurrencen mulighed for at gå op til en prøve for at kunne erhverve udmærkelsestegn i kommunikation.

Denne prøve indeholder alle momenter inden for kommunikation i Søværnet spændende fra flagsignalering til højteknologisk kryptografering og nødmeldinger. Operatørens viden og færdigheder skal således være vidt favnende. Sammenholdt med dette forhold og de ret strenge krav for at opnå mærke giver dette en naturlig begrænsning af, hvor mange der opnår udmærkelsestegn.

32 kommunikationsoperatører stillede op til prøven. Af disse opnåede

De 3 vinderhold foran UFS

de 5 udmærkelsestegn. Det var:

- Marinekonstabel KU Mikkel Hansen, PETO, Peter Tordenskiold
- Marinekonstabel KU Rikke B. Rasmussen, UFS,
- Marinekonstabel

KU Pia D. Nielsen, UFS og

- Marinekonstabel KU Louise D. Nielsen, UFS opnåede sølvmærke, og bronzemærke til Marineoverkonstabel KU Pia M. Pedersen, HAJEN.

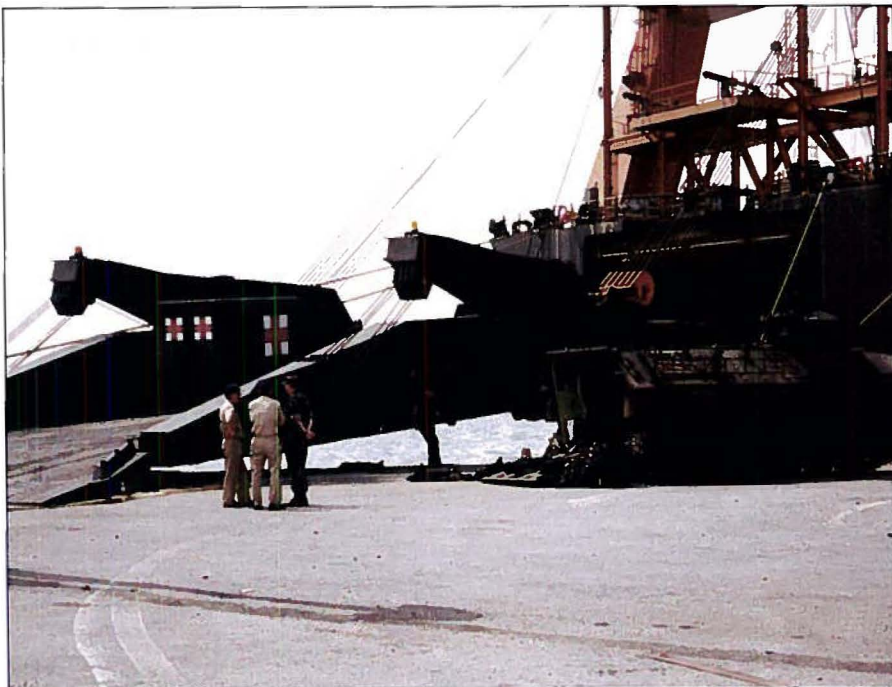
Vinderholdet modtager vandrepokalen. Fotos: UFS

Headquarters Communication South Thessaloniki, Grækenland

I perioden 1. april 2000 til 6. oktober var undertegnede udstationeret til Headquarters Communication South, i Thessaloniki, Grækenland. Jeg var sendt derned for at gøre tjeneste som Senior Officer Maritime Operations. Jeg var dermed ansvarlig for monitorering af den daglige maritime trafik i det nordlige Grækenland.

Det er nærmest en motorvej, der har lagt sig til kaj ▼ ▲

Fotos: Poul Erik Christensen

Oberst Frank Jørgensen

Straks ved ankomsten til hovedkvarteret, blev jeg orienteret om at stillingen fandtes, men der var intet arbejde i stillingen. Dette var naturligvis en stor overraskelse, men arbejdsløs blev jeg nu ikke.

Jeg blev tilbudt at arbejde i MOVEMENT COORDINATION CENTER (MCC).

Arbejdet i MCC bestod i at koordinere bevægelser af civil skibstrafik som kommer med udstyr/materiel til styrkerne i KFOR, at koordinere jernbanetransporter, flytransporter, samt at arrangere bilkonvojer. Dette arbejde foregik ved at MCC fik input fra de forskellige nationer, som havde behov for transport.

Nationerne indgik selv aftaler med diverse agenter.

MCC planlagde så transporterne, for derefter at forelægge forslagene for de græske myndigheder (HOST NATION), som så enten afviste eller kom med andre forslag.

Historie for Thessaloniki

Thessaloniki blev grundlagt i år 315 før Kristus. Byen er placeret 550 km nord for Athen. Byen var en del af det Byzantinske rige

Under Første Verdenskrig passerede franske, britiske, græske og serbiske tropper igennem området. Disse var ledet af den franske general D'Espéry, som besejrede Bulgarenne i 1918. Byen var igen besat af tyskerne i perioden 1941-1945.

Inden for de sidste 20 år har byen udviklet sig til at være indgangen til Balkan.

Hovedkvarteret Communication zone South blev oprettet i august 1999, samtidig blev der oprettet et hovedkvarter i Duros, Albanien som fik betegnelsen Communication zone West. Disse hovedkvarterer er direkte underlagt Headquarters KFOR REAR, i Skopje, Makedonien som igen er underlagt Headquarters KFOR MAIN, Pristina i Kosovo. Næstkommanderende i HQ KFOR REAR var den danske oberst Frank Jørgensen, som samtidig var ældste danske officer.

Thessaloniki er en forholdsvis moderne by med gode havnefaciliteter samt en moderne lufthavn.

Opgaver for hovedkvarteret

Hovedkvarterets opgaver var følgende:

- At være forbindelsesled mellem KFOR og de græske militære myndigheder.
- At være forbindelsesled mellem KFOR og civile myndigheder i spørgsmål vedrørende Thessaloniki havn samt lufthavn.
- At sørge for at såvel indkommende som udgående materiel samt personel i det græske.
- At sørge for assistance til alle nationer som vil bruge Thessaloniki havn samt lufthavn.
- At sørge for forbindelsesofficerer til såvel Thessaloniki havn samt lufthavn.
- At sørge for rekognoscering af alternative havne samt lufthavne.

Da hovedkvarteret var underlagt HQ KFOR REAR i Skopje betød det at der mindst en gang om ugen var personel

Med en pølsevogn i nærheden er der ingen grund til hjemve!

KRONBORG med Dannebrog oppe

som kørte til Skopje for at deltage i diverse møder. Afstanden mellem Skopje og Thessaloniki var 280 km. Så det var ofte nogle lange dage. I Skopje området havde de fleste nationer deres egne forsyningsafdelinger, hvilket betød at her var der mulighed for at hente penge.

- Og endeligt - at deltage i National Support Element (NSE) møder

Bemanning

Hovedkvarterets bemanning bestod af 22 personer, men ikke alle poster var besat. I min periode var 9 nationer repræsenteret heraf 6 NATO-lande og 3 PfP lande. Der var en østriger, en

bulgarer, en dansker, en finne, otte grækere, en nordmand, tre englændere og en amerikaner. Chefen for hovedkvarteret var en græsk oberst og næstkommanderende var en engelsk oberstløjtnant

Materiel/personel

Siden hovedkvarteret blev oprettet er der passeret følgende igennem Thessaloniki:

1026 fly, 433 skibe, 1447 konvojer, 548 tog, 40504 køretøjer og 60913 soldater.

Sociale forhold

Alle var indkvarteret i 20 fods containere

ner. Disse var indrettet med en køje, 2 skabe, 2 stole samt 2 sofaborde. Alle var udstyret med aircondition. Dette var meget nødvendigt, da temperaturen for det meste var over 30 grader. Maden fik vi leveret af et catering firma, som kom tre gange om dagen. Menuerne udfærdigede vi selv. Der var endvidere containere med spisefaciliteter samt bade- og toiletfaciliteter.

Der blev ofte arrangeret ture i området, ligeledes arrangerede vi selv fodboldkampe mod grækerne. Der blev arrangeret biografdage, go-cart løb, bowlingaftner osv. osv.

I Skopje i Makedonien var der en hel del danskere, der var placeret i HQ REAR, samt i det danske NSE. Da jeg var eneste dansker i Thessaloniki, blev jeg altid inviteret når der blev afholdt arrangementer. Således fejrede vi alle grundlovsdag, hvor det nye danske opholdslokale blev indviet. Opholdslokalet fik navnet Kronborg.

Afslutning

Det var første gang jeg prøvede at være udsendt til et NATO hovedkvarter. I starten var det meget forvirrende, men efter en måned begyndte man at vænne sig til arbejdet. Efter 2 måneder syntes man at man var god, og den sidste periode var man professionel, men så skulle man jo hjem. Det skal nævnes at der i stillingsbeskrivelsen til stillingen var krav om at man skulle have gennemgået NATO Staff Officers Orientation Course samt NATO Logistics Course. Jeg havde ingen af de nævnte uddannelser.

6 måneder flyver af sted, men det betyder at man har haft det godt. Jeg har haft det rigtigt godt i de seks måneder jeg var i Grækenland. Det har været en meget stor tjenstlig oplevelse samt en god personlig oplevelse. At arbejde sammen med så mange forskellige landes officerer var meget spændende. Da jeg var eneste dansker kunne nogen måske tro, at det kunne være kedeligt, men det var det ikke. Jeg har ikke haft en eneste kedelig stund i den periode. Jeg kan kun anbefale alle at tage en periode hvis der er mulighed for det.

*Orlogskaptajn
Poul Erik Christensen*

Chefen for Sø

Tilhørerne. Foto: FLS KOR

Om end Søværnets Taktiske Stab, eller som vi hedder til søs i internationalt regi – Danish Task Group – er pålagt mange andre vigtige og interessante opgaver, vil det at lede en flådestyrke til søs under alle tænkelige scenarier være vores fornemmeste opgave.

Grundlæggende er der jo ikke noget nyt i dette. Det har Søværnet med stort udbytte gjort i hele sin 500-årige historie. Men når Søværnet har lagt så megen prestige i dette projekt er det for også fremover at kunne være på forkant af udviklingen inden for en markant ændret verdensorden, og i internationalt regi bl.a. videreudvikle den store ekspertise inden for kystnære operationer i flerværns regi, som vi altid har været kendt for.

Jeg vil derfor gerne takke for den tillid, som hermed er vist mig. Det er nu i vid udstrækning op til mig og min stab at få omsat de gode og visionære hensigter til synlige resultater, og vi går til opgaven med store forventninger og entusiasme, men også en ikke ringe grad af ydmyghed.

Jeg har dog fuld tillid til, at vi hurtigt kan præstere resultater, for vi har fået stillet særdeles gode faciliteter til rådighed i den hvide bygning derovre. Jeg har desuden fået klare og udtømmende retningslinier fra Chefen for Søværnets Operative Kommando i

form af den nye instruks, og sidst men ikke mindst har jeg fået tildelt velkvalificeret og højt motiveret personel. "Gute leute muss mann haben", som chefen siger i kultfilmen "Das Boot". Og som noget af det allervigtigste har vi allerede etableret særdeles gode samarbejdsrelationer til Søværnets øvrige myndigheder, for Søværnets Taktiske Stab hverken kan eller skal møde de nye udfordringer alene. Udviklingen af flådens operative kapacitet er en opgave for hele Søværnet, hvor Søværnets Taktiske Stab blot i vid udstrækning bliver det samlede og koordinerende element.

Og på dette område har vi en af de meget få fordele ved at være en lille marine – vi kender i forvejen alle hinanden.

Jeg føler derfor, at vi er klar til at virke som en fuldt operativ myndighed fra i dag. Vi har et omfattende program foran os i 2001 med et varieret spektrum af øvelser. Herunder skal vi lede en del øvelser, fungere som styrkechef til søs i andre, deltage i Partnerskab for Fred (PFP) samarbejdet samt også spille "Opposition Force".

En stor del af denne øvelsesaktivitet vil være fokuseret på forskellige former for fredsstøttende og/eller humanitære operationer i kystnære farvande. Vi har derfor rig lejlighed til at

Søværnets Taktiske Stab's tale

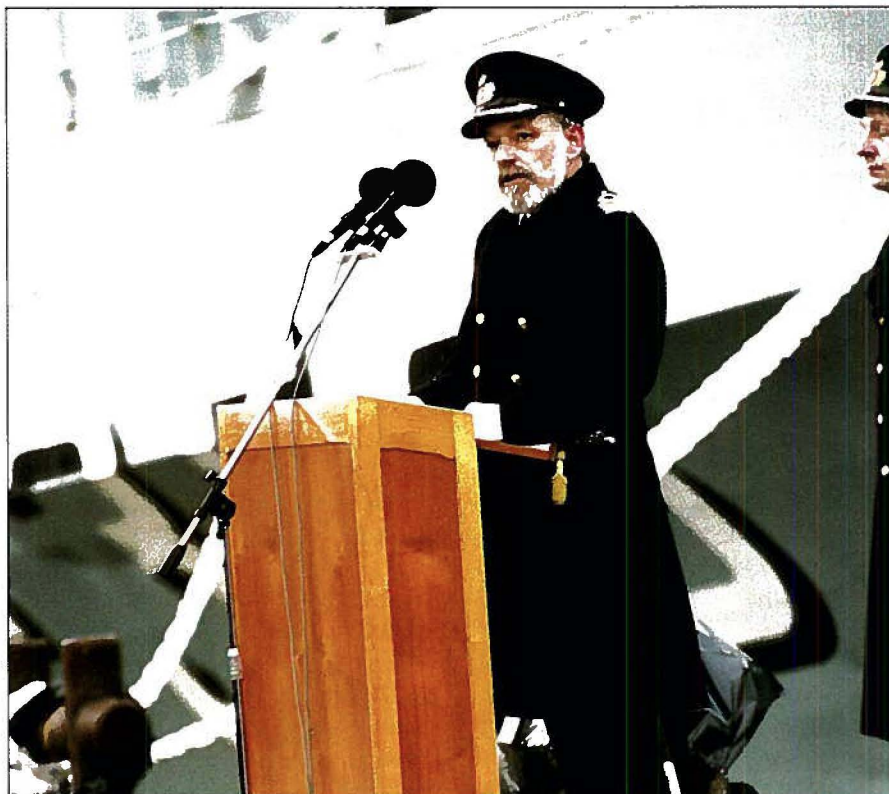
afprøve koncepten og indøve Søværnets Taktiske Stabs forskellige roller det først år, både i nationalt og internationalt regi. Der indgår også allerede et vist samarbejde med andre værn, men dette aspekt skal yderligere udbygges i de følgende år, således at Forsvaret er klar når de nye fleksible støtteskibe tilgår om nogle år.

Også samarbejdet med andre myndigheder, så som Beredskabsstyrelsen og NGO'erne, giver i den forbindelse spændende muligheder på sigt.

Jeg vil dog også godt understrege, at selv om vi først officielt bliver operative fra i dag, er vi klar, såfremt der måtte opstå behov for hurtig dansk flådetilstedeværelse under en eller anden form uden for nærområdet. Vores ordrekompleks er på plads, der ligger et stort erfaringsmateriale fra pilotprojektet og under NATO øvelsen CONSTANT HARMONY i november sidste år afprøvede vi med godt resultat på kort varsel at forstærke staben med personel fra Søværnets øvrige myndigheder.

Der hvor det i en given situation eventuelt vil komme til at knibe mest er nok med hensyn til kommando-plattform. For om end HVIDBJØRNEN med sine midlertidigt installerede containere har fungeret meget tilfredsstillende, er mulighederne for kommando og kontrol langt fra

Danish Task Group Mærket
bevogtes nidkært

Chefen for Søværnets Taktiske Stab taler

optimale, ikke mindst i fredsstøttende, multi-nationale flerværnsoperationer. Vi må derfor realistisk erkende, at først når Flåden har modtaget de af Forsvarskommissionen anbefalede nye fleksible støtteskibe og patruljeskibe, vil Danmark i fuldt omfang kunne udnytte den mobilitet, fleksibilitet og udholdenhed, der generelt karakteriserer flådestyrker. Det der gør dem så velegnede som udenrigs- og sikkerhedspolitiske instrumenter. Ikke kun i krig, men under alle forhold.

Flådens indsats mod babareskerne i tidligere tider er et typisk eksempel, som i nyere tid er fulgt op af OLFERT FISCHERs indsats i Golfen, korvetternes gentagne deltagelser i operation SHARP GUARD i Adriaterhavet samt senest MAKRELENS og LINDORMENs bemærkelsesværdige indsats under operation ALLIED HARVEST. Til slut vil jeg blot udtrykke en dybt følt tak til de kollegaer, der i sin tid undfangede ideen om Søværnets Taktiske Stab; til de, der siden hen

videreudviklede og støttede konceptet samt ikke mindst de, der i sidste ende erkendte de mange fordele, og som derfor gav oprettelsen af Søværnets Taktiske Stab den nødvendige politiske godkendelse. Jeg vil sammen med min stab gøre det yderste for, at Søværnets Taktiske Stab ikke er etableret forgæves, men derimod udvikler sig til at være en markant fordel, ikke kun for Flåden, men for hele Forsvaret – og dermed overordnet set for dansk udenrigs- og sikkerhedspolitik.

Indtil det tidspunkt, hvor Søværnets Taktiske Stab har fået sit eget våbenskjold på linie med Søværnets øvrige myndigheder, vil vi udøve vores virke under det logo, som kontreadmiral Søren Lund i egenskab af den først chef for pilotprojekt Danish Task Group udarbejdede, og som mange skibsbesætninger allerede med stolthed har tjent under i og uden for nærområdet.

Palle Cortes, Kommandør

Kongeskibet DANNEBROGs sejlads i år 2000 stod i Hendes Majestæt Dronningens 60-års fødselsdags tegn med hvad det indebar af besøg i danske havnebyer samt besøg på Færøerne og Grønland. Her fejredes også 1000-års jubilæet for kristendommens indførelse i Nordatlanten.

Kommandoen blev hejst om bord tirsdag 18. april på Flådestation Frederikshavn, og Hendes Majestæt Dronning Margrethe II og Hans Kongelige Højhed Prins Henrik gik officielt om bord tirsdag den 9. maj i København. Næste tirsdag blev Rønne anløbet, hvor Hans Kongelige Højhed Prins Henrik deltog i en veltilrettelagt jagt. I pinsen – i juni - besejlede DANNEBROG Færøerne, og søndag den 11.

juni – Prinsens fødselsdag – deltog Regentparret i gudstjeneste i Tórshavn i anledning af 1000-års jubilæet for kristendommens indførelse på Færøerne.

Fredag 16. juni ankom Regentparret officielt til Århus.

Lørdag 1. juli ankom Kongeskibet til Sundet syd, hvor Majestæten åbnede Øresundsforbindelsen, og mandag 3. juli var der officielt besøg i Marstal – byen med søfartsskolen. Dagen efter, tirsdag 4. juli, var der officielt besøg i Kerteminde, hvor byens 650-års jubilæum blev fejret.

I juli forlagdes til Grønland. Søndag den 9. juli – under Island i friskt vejr, men med lidt solskin en gang i mellem - afholdt Orlogsprovsten andagt om bord. Gudstjeneste igen i Narsarsuaq i Sydgrønland søndag 16. juli i forbindelse med før omtalte kristendomsjubilæum.

På vej hjem fra Grønland besøgte også Island.

I slutningen af august blev Aalborg anløbet. Her deltog Hans Kongelige Højhed Prinsen i kapsejlads Royal Helnan International Dragon Race 2000.

Lørdag den 2. september anløb vi Århus. Her er der som bekendt festuge i hele den første uge af september. En festuge som er kendt over det meste af Europa og en festuge som næsten uafvendeligt åbnes af Hendes Majestæt Dronning Margrethe II.

Onsdag 6. september besøgte Regentparret den årlige danske flådeøvelse DANEX, hvor Regentparret under stor pressebevågenhed sejlede med undervandsbåden SPRINGEREN - også neddykket, hvilket opfattedes som en stor og velkommen tilidserklæring til de dygtige danske ubådsfolk.

Besøg hos den islandske præsident i hans embedsbolig. Foto: Søværnet

Det traditionelle billede af HM Dronningen, HKH Prinsen og hele besætningen. Foto: SMK

Torsdag 7. september var der officielt besøg i Løgstør, der havde 100-års købstadsjubileum. Torsdag 14. september besøgte Fredericia officielt, hvor 350-året for byens grundlæggelse fejredes.

Onsdag 20. september gik Regentparret officielt i land fra Kongeskibet i København og mandag 25. september forlagde DANNEBROG til Flådestation Frederikshavn for af-rigning.

Kommandoen blev strøget onsdag 11. oktober i Frederikshavn.

Kongeskibet sejlede i år 2000 knap 10.000 sømil i vikingernes kølvand.

DANNEBROG

